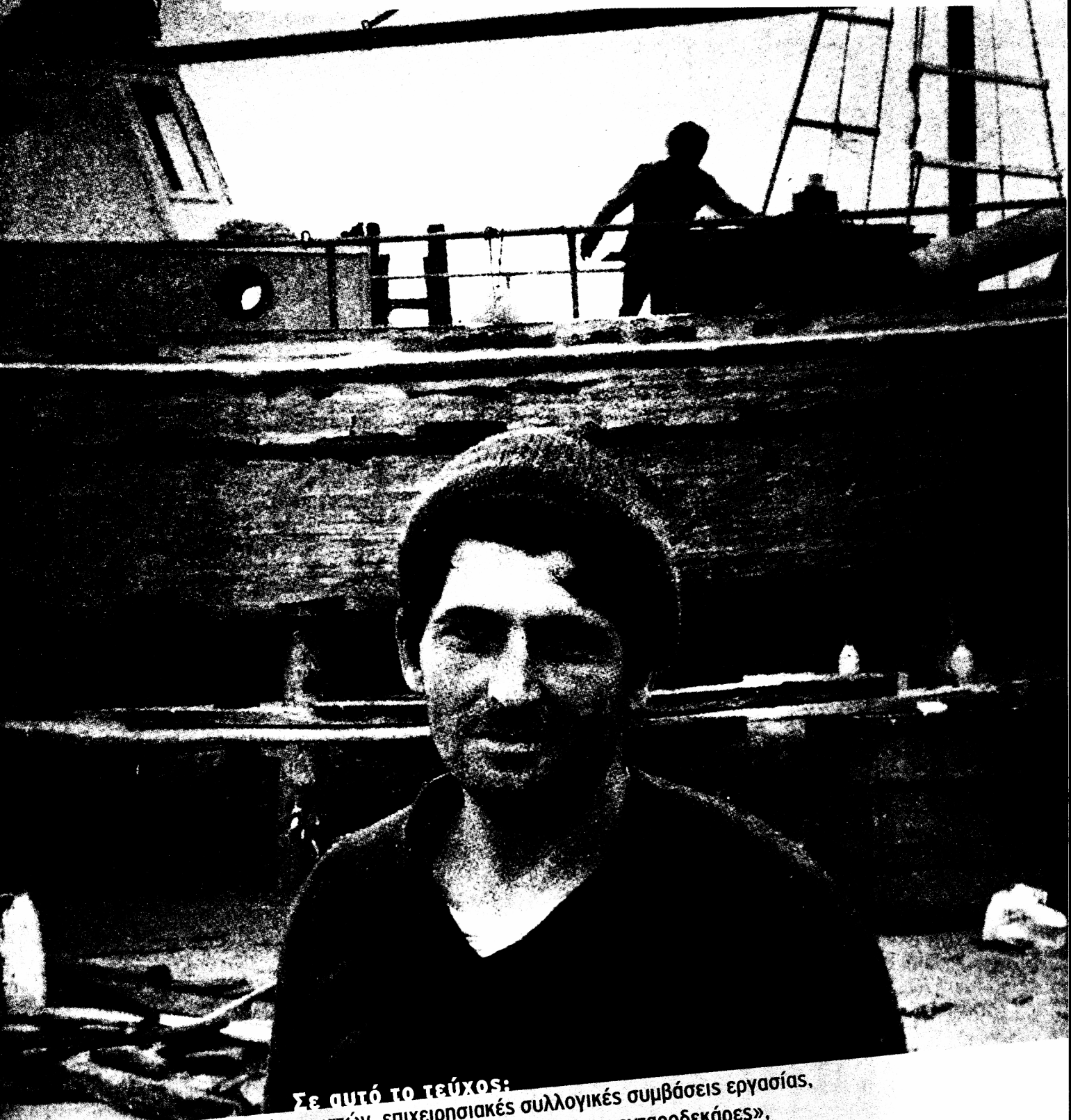

ελευθεριακός ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ

έκδοση της ΕΣΕ | τιμή ενίσχυσης 0,50 ευρώ | τεύχος 1 | Μάρτιος 2011

Σε αυτό το τεύχος:
αγώνες των μεταναστών εργατών, επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις εργασίας,
Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Ν. Θεσ/νίκης, «...για πενταροδεκάρες»,
διεθνές εργατικό κίνημα (Αίγυπτος, Χιλή)

Τι είναι η Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση;

αποσπάσματα από το Καταστατικό της ΕΣΕ

Η Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση (Ε.Σ.Ε.) αποτελεί ένωση εργαζομένων που ασκεί συνδικαλιστική δράση με βάση τις αρχές του ελευθεριακού συνδικαλισμού.

Η ΕΣΕ θεωρεί πως το μέλλον της κοινωνίας ανήκει στον κόσμο της εργασίας. Οι εργαζόμενοι παράγουν τον κοινωνικό πλούτο, όμως είναι αποκλεισμένοι από αυτόν. Η κοινωνική απελευθέρωση είναι αναγκαία και επιτακτική. Ο κόσμος της εργασίας πρέπει να πάρει στα χέρια του τις τύχες του.

Η ΕΣΕ θεωρεί δική της κληρονομιά την ιστορία του εργατικού κινήματος, την ιστορία του κινήματος της κοινωνικής χειραφέτησης. Εμπνέεται από την πλούσια εμπειρία του αναρχοσυνδικαλισμού και του επαναστατικού συνδικαλισμού. Αντλεί διδάγματα από την πείρα των κοινωνικών επαναστάσεων και ιδιαίτερα από τις ελευθεριακές τους τάσεις. Αποτελεί παράδειγμα για μας, η δράση της CNT στο πλαίσιο της ισπανικής επανάστασης (1936-1939). Οι ιδέες του ελευθεριακού συνδικαλισμού δεν είναι κάτι το πρόσκαιρο, έρχονται από πολύ μακριά και πάνε πολύ μακριά.

Σκοπός της ΕΣΕ είναι η ανάπτυξη ενός διαφορετικού συνδικαλισμού, οριζόντιου αντι-ιεραρχικού, αυτοδιαχειριστικού, ταυτόχρονα διεκδικητικού και επαναστατικού. Επιτακτική είναι η ανάγκη συνολικής ρήξης με τον γραφειοκρατικό συνδικαλισμό. Η ΕΣΕ θέτει ως έναν από τους μακροπρόθεσμους στόχους της τη δημιουργία μιας Ελευθεριακής Συνομοσπονδίας Εργασίας.

Σκοπός της ΕΣΕ είναι η κατάργηση όλων των ταξικών και ιεραρχικών διακρίσεων στην κοινωνία. Κανένα προνόμιο για κανέναν δεν είναι αποδεκτό.

Σκοπός της ΕΣΕ είναι η προβολή της ιδέας, ότι η ομοσπονδιακή και οριζόντια δομή, εκτός από εργαλείο αποτελεσματικής συνδικαλιστικής δράσης, είναι μία πρόταση οργάνωσης της παραγωγής, της οικονομίας, της κοινωνίας.

Η ΕΣΕ συγκροτείται ομοσπονδιακά, βασιζόμενη σε τοπικές και κλαδικές ενώσεις. Λειτουργεί με συνελεύσεις και συνδιασκέψεις.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ τεύχους 1

Της έκδοσης	3
Γιάννενα: απεργία πείνας μεταναστών εργατών	4
Θεσσαλονίκη: Ξενώνας υποδοχής προσφύγων	5
Αυτοί που έσωσαν την τιμή του φοιτητικού κινήματος	6
Ερωτήματα στον Έλληνα εργάτη	7
Συνέντευξη	8-9
Τροποποιήσεις και ανατροπές στις ΣΣΕ	10-11
Σωματείο Βιβλίου-Χάρτου Ν. Θεσ/νίκης	12
Πολιτισμός	13
Αίγυπτος	14
Χιλή	15
Ατζέντα της ΕΣΕ & Ταμείο Αλληλοβοήθειας	16

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ (ΕΣΕ) μπορείτε να έρθετε σε επαφή:

με την ΕΣΕ Αθήνας (<http://athens.es-e-gr.org>)
6941507846
info@ese-gr.org
στο Αυτόνομο Στέκι
(Ζωοδόχου Πηγής 95-97 & Ισαύρων, Εξάρχεια)

με την ΕΣΕ Θεσσαλονίκης (www.esethessalonikis.gr)
6982280504
info@esethessalonikis.gr, ese_thessalonikis@yahoo.gr
ανοιχτή συνέλευση κάθε Δευτέρα 9.00 μ.μ.
στο Κοινωνικό κέντρο-Στέκι Μεταναστών
(Ερμού 23 & Βενιζέλου, 1ος όροφος)

με την ΕΣΕ Ιωαννίνων (ese-ioanninon.blogspot.com)
ese_ioanninon@yahoo.gr
συνέλευση κάθε Κυριακή 6 μ.μ. στον Αυτοδιαχειριζόμενο
Κοινωνικό Χώρο (πλητεία νεομάρτυρος Ιωάννη 5)

Οι φωτογραφίες αυτού του τεύχους είναι παρμένες από το φωτογραφικό ρεζύκωμα *Ευρωπαϊκός νότος* του Ηλία Μπουργιώτη, εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα.

ΤΕΛΟΣ ΕΠΟΧΗΣ

Το σωτήριο έτος 2010 θα μείνει βαθιά χαραγμένο στη μνήμη των εργαζομένων. Χρονιά ορόσημο, η αρχή του τέλους.

Μνημόνιο, Τρόικα, Ε.Ε., ΔΝΤ, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δημόσιο χρέος, θαλασσο-δάνεια και πιστωτές, κυβέρνηση, «αντιπολίτευση», συμπολίτευση (ΛΑΟΣ), παπαγαλιάκια των ΜΜΕ, «δεν υπάρχουν λύεφτά», «μαζί τα φάγαμε», ΜΑΤ – ΔΕΛΤΑ – ΔΙΑΣ και λοιπή μπατσαρία, Γραμματεία Συμφιλίωσης Εργατών Εργοδοτών, οι εργοδότες θέλουν – οι τράπεζες απαιτούν.... Βγήκε λοιπόν σεργιάνι το χαφιεδότσουρμιο.

Κόψε μισθούς, κόψε συντάξεις, κόψε φάρμακα, κόψε σχολεία, κόψε συλλογικές συμβάσεις, κόψε δικαιώματα, κόψε πανεπιστημιακά βιβλία, κόψε θέσεις εργασίας, κόψε πρόστιμα, κόψε γραμμές λωφορειών, κόψε ερευνητικά προγράμματα, κόψε το λαιμό σου να τα βολέψεις, κόψε το χέρι που τους ψηφίζει, μας έκοψαν την ανάσα τα χημικά της αστυνομίας, μας κόβουν κουστουμάκι εικοσαετίας... Τα αγαθά κόποις κτώνται: 700 δις ευρώ έχουν οι έλληνες κροίσοι σε καταθέσεις στις ελβετικές τράπεζες!

Ο καπιταλισμός μας το λίει κατάμουτρα και ξετσίπωτα: περισσεύετε, πλεονάζετε, ας πεθάνετε. Η κοινωνία τι έχει να πει;

- 11 Μάρτη, 5 Μάη, 15 Δεκέμβρη, 23 Φλεβάρη
- στον «Αγγελιοφόρο» της Θεσσαλονίκης οι εργαζόμενοι με στάσεις εργασίας και 48ωρη απεργία μπλόκαραν την επιδίωξη του εργοδότη για εκ περιτροπής εργασία, δηλαδή λιγότερες μέρες και αντίστοιχη μείωση μισθού
- οι απεργίες στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς κρατάνε ακόμη
- Κερατέα – Κερατάδες: 1 – 0
- οι άνεργοι αναζητούν δρόμους οργάνωσης και διεκδίκησης
- «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω»
- γέννηση συνδικάτων βάσης

- απεργία πείνας 300 μεταναστών εργατών: αγώνας με σφιγμένες γροθιές, με σφιγμένα δόντια, αγώνας με νικηφόρο αποτέλεσμα
- οι πολιτικοί δεν κυκλοφορούν άνετα στο δρόμο, δεν κυκλοφορούν άνετα και στις εκδηλώσεις
- συντονιστικά πρωτοβάθμιων σωματείων
- συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας έξω από την ΥΠΕΝΔ (ΜΕΓΑ)
- «οι δίκες θα γίνουν του κράτους καταδίκες»
- ο Παναγόπουλος κρύβεται, βγαίνει μόνο στο γυαλί
- εξω-θεσμικές εργατικές συλλογικότητες
- «ανυπακοή – απεργία γενική»
- ταμεία αλληλοβοήθειας, δομές αλληλεγγύης
- ανεξάρτητο ταξικό ρεύμα μέσα στο εργατικό κίνημα
- εγχειρήματα συνεργατισμού και αυτοδιαχείρισης, για να φτιάξουμε τη δική μας «παράλληλη» οικονομία
- η νεολαία αφουγκράζεται, η νεολαία αντιστέκεται
- καταλήψεις ραδιοσταθμών, καταλήψεις δημοσίων κτιρίων
- «να λυτερώσουμε τους ελεύθερους χώρους»
- στέκια και συλλογικότητες γειτονιάς
- στις κάλπες: ψήφος οργής, άκυρο-αποχή
- αντέχουμε, με «νερό και αλάτι»
- συνεχίζουμε σα «μεθυσμένα ξωτικά», ζαλισμένοι από τον αέρα της εξέγερσης που φυσά από το Μαγκρέμπ ως την αραβική χερσόνησο.

2011... τέλος ανοχής; σίγουρα τέλος αντοχής. Τίποτα δεν είναι όπως παλιά. Τίποτα, όμως, δεν έχει τελειώσει. Όλα παίζονται, όλα κρίνονται. Το δίκιο θα κριθεί στους δρόμους (ενάντια στο γκλόμπ του αστυνόμου), αλλά και στους χώρους δουλειάς (ενάντια στη δικτατορία του αφεντικού). Σίγουρα, θα κριθεί και στις συνειδήσεις (ενάντια στα δελτία των 8).

Ένας άλλος συνδικαλισμός είναι, όσο ποτέ, αναγκαίος. Ένας άλλος συνδικαλισμός είναι εφικτός. **Αξίζει να παλέψουμε για ένα συνδικαλισμό μαχητικό, μη κομματικό, αυτοοργανωμένο.**

ΓΙΑΝΝΕΝΑ: ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ

Από την Παρασκευή 10 Δεκέμβρη 2010 έως τις 23 του ίδιου μήνα, 35 μετανάστες εργάτες έκαναν απεργία πείνας μπροστά από τη Νομαρχία Ιωαννίνων, στην κεντρική πλατεία της πόλης, ζητώντας να πληρωθούν για τα δεδουλευμένα μηνών. Η κατάστασή τους επιβαρυνόταν ακόμα περισσότερο από τις συνθήκες ψύχους που επικρατούσαν το διάστημα εκείνο στα Γιάννενα και κάποιοι αντιμετώπισαν προβλήματα υγείας λόγω των χαμηλών θερμοκρασιών. Τρεις από αυτούς χρειάστηκε να μεταφερθούν σε νοσοκομείο.

Οι 35 μετανάστες από τη Σενεγάλη και το Πακιστάν που δούλευαν σε θερμοκήπια στο Καληνάκι Ιωαννίνων είχαν μείνει απλήρωτοι ενώ το αφεντικό της εταιρείας έχει εξαφανιστεί. Συνολικά 65.000 ευρώ σε μεροκάματα, χρωστούσε ο Κρίτωνα Τζαρτζούλης στους μετανάστες που δούλευαν στα θερμοκήπια της «Κ.Ε. Τζαρτζούλης Α.Ε.». Τα χρήματα αντιστοιχούσαν σε εργασία πολλών μηνών. Πέρα από τα μεροκάματα, δεν είχαν κολλήσει τα αντίστοιχα ένηση με αποτέλεσμα αρκετοί να αντιμετωπίζουν πρόβλημα με την ανανέωση των χαρτιών τους.

Οι 35 μετανάστες που δούλευαν στην «Κ.Ε. Τζαρτζούλης Α.Ε.» βίωσαν επίσης τις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης και εργασίας και την εκμετάλλευση από το αφεντικό τους που παραβίαζε κάθε εργατικό δικαίωμα. Το μεροκάματο ήταν 20 ευρώ για 10 ώρες δουλειάς την ημέρα, που συχνά παραινόταν «μέχρι να τελειώσει η δουλειά» – χωρίς ένηση, χωρίς ασφάλιση. Ακόμη και αυτά τα ελάχιστα χρήματα δεν τους τα είχε δώσει. Ο εργοδότης έδινε 100 ευρώ την εβδομάδα για να αγοράσουν τρόφιμα και για τους 35 εργάτες. Κοιμόντουσαν σε σκελετούς από θερμοκήπια σκεπασμένους με μουσαμά ή φελιζόλ, απ' όπου πέρναγε η υγρασία και η βροχή, ενώ το καλοκαίρι ήταν εκτεθειμένοι στα φίδια. Για κρεβάτι τους είχαν τελάρια με αυτοσχέδια στρώματα, η θέρμανση και το μαγείρεμα ήταν επίσης αυτοσχέδια ανάβοντας φωτιά σε ντενεκέδες, ενώ το νερό ήταν περιορισμένο. Καμία μέριμνα δεν υπήρχε για τουαλέτα ή μπάνιο.

Όταν στις αρχές του Νοέμβρη ο Κρίτωνα Τζαρτζούλης εξαφανίστηκε χωρίς να τους έχει πληρώσει και αδιαφορώντας για την τύχη τους, οι μετανάστες, χωρίς καθόλου χρήματα, αναγκάστηκαν να τρέφονται με ντομάτες και ό,τι άλλο έβρισκαν στα εγκαταλειμμένα θερμοκήπια, ενώ έμειναν χωρίς νερό. Η βοήθεια σε τρόφιμα για δύο μέρες από την Εκκλησία και το Δήμο στο Καληνάκι δεν έλυσε το πρόβλημα. Κατήγγειλαν το αφεντικό τους στην Επιθεώρηση Εργασίας, αλλά χωρίς να υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα. Μην έχοντας άλλη λύση, κατέφυγαν σε απεργία πείνας, μπροστά στο κτίριο της Νομαρχίας.

Από την πρώτη στιγμή, υπήρξαν κινήσεις αλληλεγγύης στους μετανάστες που αγωνίζονταν. Έτσι, στήθηκαν σκηνές, άναψε φωτιά για να αντιμετωπιστεί το ψύχος και παραχωρήθηκε βοήθεια σε κουβέρτες, ρούχα, νερό, τσάι και φάρμακα. Πολλοί κάτοικοι των Ιωαννίνων πέρσαν μπροστά από τη Νομαρχία, για να αφήσουν κουβέρτες, ρούχα και οικονομική ενίσχυση για τον αγώνα των μεταναστών.

Ο Κρίτωνα Τζαρτζούλης, πέρα από τη συγκεκριμένη εταιρεία στο Καληνάκι, έχει άλλη μια εταιρεία στο όνομά του και είναι συνιδιοκτήτης των εταιρειών «Μέτρον Κ. Παπαθανασίου – Κ. Τζαρτζούλης Ο.Ε.» και της «Eurostyl Κ. Παπαθανασίου – Κ. Τζαρτζούλης Ο.Ε.» με έδρα και των τριών το Κανάλι Πρέβεζας και αντικείμενο τα αγροτικά προϊόντα και τον εξοπλισμό θερμοκηπίου.

Ο ιδιοκτήτης των θερμοκηπίων ύστερα από αρκετά μεγάλο διάστημα επικοινωνήσε με έναν από τους μετανάστες και ζήτησε να βρεθεί συμβιβαστική λύση. Η πρόταση του εργοδότη ήταν να δώσει για όλους 1.500 ευρώ! Προφανώς, οι μετανάστες συνέχισαν τον αγώνα τους, παρότι η αστυνομία και η Νομαρχία, τους πίεζαν να αποχωρήσουν άμεσα, αλλιώς «θα αναγκάζονταν να τους... μετακινήσουν».

Τελικά, το αφεντικό υποχώρησε. Η δημοσιοποίηση του ονόματός του, η ανυποχώρητη στάση των μεταναστών (οι οποίοι μάλιστα δεν εγκατέλειψαν το σημείο ακόμη και τις νύχτες που η πόλη έπιασε πολιτικές θερμοκρασίες, με χιόνι και αέρα) και οι πολύμορφες δράσεις αλληλεγγύης έφεραν κάποιο αποτέλεσμα. Ο Τζαρτζούλης υποθήκευσε ένα από τα πολλά κτήματά του και πλήρωσε τους αγωνιζόμενους εργάτες.

Τα σημαντικά στοιχεία που πρέπει να κρατηθούν από αυτό τον αγώνα είναι τα εξής: Από τη μία, ήταν η αγωνιστική αδιαλλαξία των μεταναστών για την ικανοποίηση του αιτήματός τους και ο στρατηγικός τρόπος με τον οποίο το ανέδειξαν. Βρέθηκαν δηλαδή στο κέντρο της πόλης μπροστά από τη διοικητική έκφραση της εξουσίας, τη Νομαρχία, μέσα στην περίοδο της «καταναλωτικής γιορτής» των Χριστουγέννων. Κανένας σκεπτόμενος άνθρωπος στα Γιάννενα δεν θα μπορούσε να στρέψει το κεφάλι αλλού, αγνοώντας αυτή την κινητοποίηση. Από την άλλη, ήταν το κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε στο πλεούρο των μεταναστών, που συνέβαλλε στον ταξικό προσανατολισμό αυτού του αγώνα, σπάζοντας τις ανθρωπιστικές ευαισθησίες που προέβληλαν ο Δήμος και τα ΜΜΕ. Ένα κίνημα αλληλεγγύης που παραμέρισε τις επιμέρους διαφορές των συνιστωσών που το αποτελούσαν και έβαλε αντικειμενικούς στόχους, ώστε να γίνει η φωνή των μεταναστών εκεί που αυτοί δεν μπορούσαν. Τραγική εξαίρεση υπήρξαν οι «δυνάμεις» του ΠΑΜΕ που απαξιώθηκαν από την αρχή από τους ίδιους τους μετανάστες και στη συνέχεια απομονώθηκαν.

Η περίπτωση των 35 μεταναστών εργατών στα Γιάννενα αποτελεί σημαντική κινηματική εμπειρία, μια εμπειρία ενός νικηφόρου αγώνα. Όμως η νικηφόρα έκβαση ούτε σταμάτησε, ούτε θα σταματήσει απλά στην αποπληρωμή κάποιων δεδουλευμένων. Συνεχίζεται κάτω από μια συνολική οπτική κοινωνικής νομιμοποίησης όλων μεταναστών που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα. Έχουμε συνείδηση πως όσο κομμάτια της εργατικής τάξης βρίσκονται σε καθεστώς παρανομίας, τόσο πιο δύσκολα γίνονται τα πράγματα για όλους.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΞΕΝΩΝΑΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ο Ξενώνας Υποδοχής Προσφύγων Θεσσαλονίκης αποτελεί τη βασικότερη δομή φιλοξενίας προσφύγων στη Θεσσαλονίκη. Με χωρητικότητα αρκετών δεκάδων ατόμων, φιλοξενεί σήμερα κυρίως οικογένειες. Παρότι καλύπτει μικρό μέρος από τις πραγματικές ανάγκες του πληθυσμού, αποτελεί αναντικατάστατη δομή για την πόλη της Θεσσαλονίκης.

Τον Φλεβάρη του 2010, ο Ξενώνας Προσφύγων έφτασε ένα βήμα πριν το κλείσιμο, όταν το Υπουργείο Υγείας σταμάτησε τη χρηματοδότηση και η προηγούμενη διοίκηση αποχώρησε εν μία νυκτί. Εκείνη τη στιγμή, η Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης, μαζί με πολλές άλλες κοινωνικές οργανώσεις της πόλης και, κυρίως, μαζί με τους ίδιους τους ενοίκους, αποφάσισαν να αντισταθούν στην πράξη. Χωρίς να σταματήσουν ποτέ να διεκδικούν από το κράτος να αναλάβει τις ευθύνες του, πήραν πάνω τους τη λειτουργία του Ξενώνα, αναλαμβάνοντας όλο το κόστος και όλη τη δουλειά για τη στέγαση, τη σίτιση, την εκπαίδευση και τη στήριξη των οικογενειών που διέμεναν, δημιουργώντας στην πράξη τον πρώτο αυτοδιαχειριζόμενο Ξενώνα προσφύγων.

Το ρίσκο ήταν μεγάλο, αλλά δεν υπήρχε καμία άλλη διεξόδος πέρα από το ρουκέτο. Και τελικά, τα κατάφεραν. Χάρη στην έμπρακτη στήριξη, την εθελοντική δουλειά, την οικονομική ενίσχυση και τις προσφορές σε είδη, δεκάδων κοινωνικών χώρων και συλλογικοτήτων και εκατοντάδων πολιτών, ο Ξενώνας παραμένει ανοικτός, χωρίς καμία κρατική χρηματοδότηση ή ιδιωτική χορηγία. Ένα χρόνο μετά παραμένει μια έμπρακτη απόδειξη ότι η αλληλεγγύη μπορεί να κάνει τα πάντα.

Και πώς λειτουργεί ένας αυτοδιαχειριζόμενος Ξενώνας προσφύγων;

Πρώτα και κύρια λειτουργεί με βάση την ανοικτή συνέλευση του Ξενώνα, δηλαδή τη συνέλευση των ενοίκων και των αλληλεγγύων. Είναι μια συνέλευση που γίνεται παράλληλα σε διάφορες γλώσσες (φαρσί, αραβικά, αγγλικά, ελληνικά) ανάλογα με τους ενοίκους κάθε περιόδου (Αφγανιστάν, Σομαλία, Παλαιστίνη κλπ.) και με την απαραίτητη βοήθεια στη μετάφραση από πρόσφυγες και μετανάστες που ζουν χρόνια στη χώρα. Στη συνέλευση συζητούνται τα πάντα, από τα πιο σημαντικά, όπως η εύρεση πόρων και υλικών για τον Ξενώνα, μέχρι και τις πιο μικρές πρακτικές λεπτομέρειες της καθημερινότητας. Με το πέρασμα του χρόνου, στη συνέλευση άρχισαν να συζητούνται και θέματα για αγώνες και διεκδικήσεις ευρύτερων μεταναστευτικών ομάδων, με σημαντικότερο παράδειγμα την πανελλαδική απεργία πείνας των 300 μεταναστών και την άμεση έμπρακτη στήριξη που είχαν στην πόλη της Θεσσαλονίκης από τους ενοίκους του Ξενώνα.

Από τους πρώτους μήνες λειτουργίας του αυτοδιαχειριζόμενου

πλέον Ξενώνα δημιουργήθηκαν υποστηρικτικές ομάδες εργασίας με διάφορες θεματικές. Κάποιες από αυτές είναι: η ομάδα βαρδιών των ενοίκων (είναι υπεύθυνη για τις βάρδιες της καθαριότητας, του μαγειρέματος, της αποθήκης και του πληντηρίου), η ομάδα προμηθειών, η ομάδα μαθημάτων (υποστηρικτικής διδασκαλίας για τα παιδιά και εκμάθησης ελληνικών για τους μεγάλους), η ομάδα παιδότοπου, η ομάδα αναζήτησης εργασίας, η ομάδα για τη νομική στήριξη, η ομάδα ιατρικής συμπαράστασης, η ομάδα υποδοχής νέων οικογενειών, η ομάδα ενημέρωσης και συντονισμού εθελοντών, η ομάδα διαχείρισης κρίσεων, η ομάδα καταγραφής θεμάτων προς συζήτηση στις συνελεύσεις. Όπως είναι προφανές, από αυτές τις ομάδες πέρασαν δεκάδες αλληλεγγύοι από τον ευρύτερο χώρο της Αντιρατσιστικής Πρωτοβουλίας αλλά και από πολλές άλλες συλλογικότητες, καθώς και μεμονωμένα άτομα που ενεπλάκησαν και εμπλέκονται στο εγχείρημα του Ξενώνα τον τελευταίο χρόνο.

Αυτοοργάνωση και στην εργασία, ή αλλιώς «Κουτάλια»!...

Ένα από τα πρώτα ερωτήματα που είχαν να απαντήσουν οι ενοίκιοι και οι αλληλεγγύοι ήταν η δυνατότητα οικονομικής αυτονομίας των ενοίκων. Σε μια περίοδο ύφεσης και «κρίσης» της οικονομίας στη χώρα φαινόταν αδύνατο να βρεθούν έστω και λίγα σταθερά μεροκάματα για να επιβιώσουν αξιοπρεπώς οι οικογένειες του Ξενώνα. Έτσι ξεκίνησαν ένα πείραμα η λειτουργία μιας αυτοο-

γανωμένης κουζίνας από τους ενοίκους του Ξενώνα για τις ανάγκες του Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, τα έσοδα της οποίας θα επένεψαν αυτοί στον Ξενώνα. Και το πείραμα πέτυχε. Μετά το φεστιβάλ το εγχείρημα της κουζίνας ονομάστηκε «Κουτάλια του Ξενώνα». Από το Σεπτέμβρη που μας πέρασε η ιδιότυπη αυτή κουζίνα μαγειρεύει και σερβίρει ανατολίτικο φαγητό, σταθερά σε εβδομαδιαία βάση, σε τέσσερις ανοικτούς κοινωνικούς χώρους της Θεσσαλονίκης (Στέκι Μεταναστών, Σχολείο, Ετεροτοπία, Μικρόπολης). Σύμφωνα με απόφαση της συνέλευσης του Ξενώνα, από τα έσοδα της Κουτάλιας ένα ποσοστό πηγαίνει στον Ξενώνα για τα λειτουργικά του έξοδα και τα υπόλοιπα πηγαίνουν στους ενοίκους, άνδρες και γυναίκες, ανάλογα με τα μεροκάματα που έκαναν στο μαγείρεμα και στο σερβίρισμα.

Ο Ξενώνας Υποδοχής Προσφύγων Θεσσαλονίκης βρίσκεται στη Φιλήππου και Σιατίστης 12 στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Είναι ανοικτός καθημερινά για όποιον θέλει να τον επισκεφτεί και να προσφέρει υλικά (τρόφιμα, μπουρδιακά, πάνες και βρεφικά γάλατα), αλλά και χρόνο στις υποστηρικτικές ομάδες. Η ανοικτή συνέλευση γίνεται κάθε Δευτέρα στις 6 μ.μ. στο χώρο του Ξενώνα.

ΕΣΕ Θεσσαλονίκης

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΣΩΣΑΝ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Παρέμβαση για να καταγγείλουν τη στάση του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών, Πελεγρίνη, ο οποίος παραβίασε το άσυλο καλώντας τα ΜΑΤ και εκδιώξε από τη Νομική Σχολή τους μετανάστες απεργούς πείνας, πραγματοποίησαν κάποιοι φοιτητές της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ).

Ο κύριος Πελεγρίνης πέρα από πανεπιστημιακός, είναι και θεατράνθρωπος (τρομάρα του!). Να θυμίσουμε ότι τις κρίσιμες ώρες, όπου εξελισσόταν η επιχείρηση παραβίαση του ασύλου μετά από την άδεια που παραχώρησε, ο κύριος Πελεγρίνης «κρυβόταν» με τη δικαιοδοσία πως «είχε παράσταση» (μπορεί πράγματι να είχε).

Στο θέατρο της ΑΣΚΤ συμμετέχει στη Δραματοποιημένη Διάλεξη όπου «συστήνονται» στο κοινό τρεις προσωπικότητες που σημάδεψαν το χώρο της Φιλοσοφίας (Κίρκεγκωρ, Νίτσε, Σοπενχάουερ).

Οι φοιτητές κατά την παρέμβασή τους ανάρτησαν πανώ, μοίρασαν προκηρύξεις και είπαν μερικά πράγματα στο κοινό πριν ξεκινήσει η παράσταση.

Ακολουθεί το κείμενο που μοίρασαν:

ΟΤΑΝ Ο ΠΕΛΕΓΡΙΝΗΣ ΕΚΔΙΩΚΕΙ 300 ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ ΚΛΑΙΕΙ Ο ΝΙΤΣΕ;

Είναι πολύ συγκινητικό να βλѳουμε τις καλλιτεχνικές ανησυχίες και τις φιλοσοφικές αναζητήσεις του πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών να διαδραματίζονται στη σχολή μας – με συμβολική τιμή εισιτηρίου 15 ευρώ.

Ειδικά μετά τα πρόσφατα γεγονότα της Νομικής, που ο Πελεγρίνης έχει γίνει φίρμα και η οικονομική επιτυχία της παράστασης είναι εξασφαλισμένη, το ενδιαφέρον είναι διττό.

Παρατηρούμε λοιπόν πως η αξιοζήλευτη ευαισθησία κάποιων ακαδημαϊκών/ανθρώπων του πνεύματος στις καλλιτεχνικές και φιλοσοφικές τους αναζητήσεις, έρχεται σε πλήρη αντιπαράθεση με την εμετική τους αναισθησία όταν πρόκειται για κοινωνικά ζητήματα.

Ο συγγραφέας της αποψινής παράστασης, ως γνήσιος υποτακτικός της κυβέρνησης και των ΜΜΕ, όταν 300 μετανάστες απεργοί πείνας αποφασίζουν να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους και να κάνουν κατάληψη σε μία ανενεργή αίθουσα της Νομικής, θα τους εκδιώξει αβίαστα, αίροντας το άσυλο και απαγορεύοντας την κυκλοφορία σε σχεδόν όλο το στρατοκρατούμενο κέντρο (σας θυμίζει κάτι η εικόνα;).

Με περισσή ευαισθησία λοιπόν θα περπατάμε στα μονοπάτια του Κίρκεγκωρ, αλλήλ το μονοπάτι του θανάτου του κάθε μετανάστη που

περνάει τον φράχτη του Έβρου, τον βυθό του Αιγαίου και το Ισραηλινής εμπνεύσεως τείχος δεν θα μας απασχολήσει καθόλου σε αυτές τις θεατρικές βραδιές!

Εύστοχη επιλογή της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών να φιλοξενήσει αυτές τις παραστάσεις, παραχωρώντας έναν χώρο αφιλοκερδώς, αυξάνοντας έτσι δραματικά τα έσοδα τους, αναδεικνύοντας τον Πελεγρίνη ως εγγυητή της «ομαλής» λειτουργίας του πανεπιστημίου.

Οι 300 μετανάστες απεργοί πείνας, που εκδιώχθηκαν με ακέραια ευθύνη του συγγραφέα-πρωταγωνιστή, έχουν κάθε δικαίωμα να διεκδικούν πολιτικό άσυλο καθώς και την πλήρη νομιμοποίησή τους.

Είναι οι καθαρίστριες στην Αθήνα, οι ναυτεργάτες στον Πειραιά, οι αγρότες στη Λάρισα και στη Μανωλιάδα, οι νταντάδες και οι οικοδόμοι σε όλη την Ελλάδα.

Είναι αυτοί που μέχρι χθες ήταν κρυμμένοι στην αφάνεια και συντηρούσαν την ευημερία μας. Αυτό που ζητάνε είναι τα αυτονόητα εργασιακά τους δικαιώματα και την επίσημη πολιτογράφησή τους.

Όταν χρησιμοποίησαν το άσυλο για να πετύχουν τις διεκδικήσεις τους, το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τη διασφάλιση των δημο-

κρατικών ελευθεριών, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εν γένει με τους κοινωνικούς αγώνες, αντιμετωπίστηκαν από τον Πελεγρίνη ως ταραξίες, εστίες μόλυνσης και κακοποιά στοιχεία που παρακωλύουν την ομαλότητα του Πανεπιστημίου.

Τα events σας λοιπόν κύριε πρύτανη, δε χωράνε στο άσυλο.

Μπορείτε να πάτε στο Ίδρυμα Ωνάση, στον «Ελληνικό Κόσμο» – που είναι και δίπλα–, στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ ή και σε κάποιο αμφιθέατρο της ΓΑΔΑ.

Εκεί θα νιώθετε σα στο σπίτι σας.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΑΘΡΑΙΟΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ 300 ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΥΛΟ

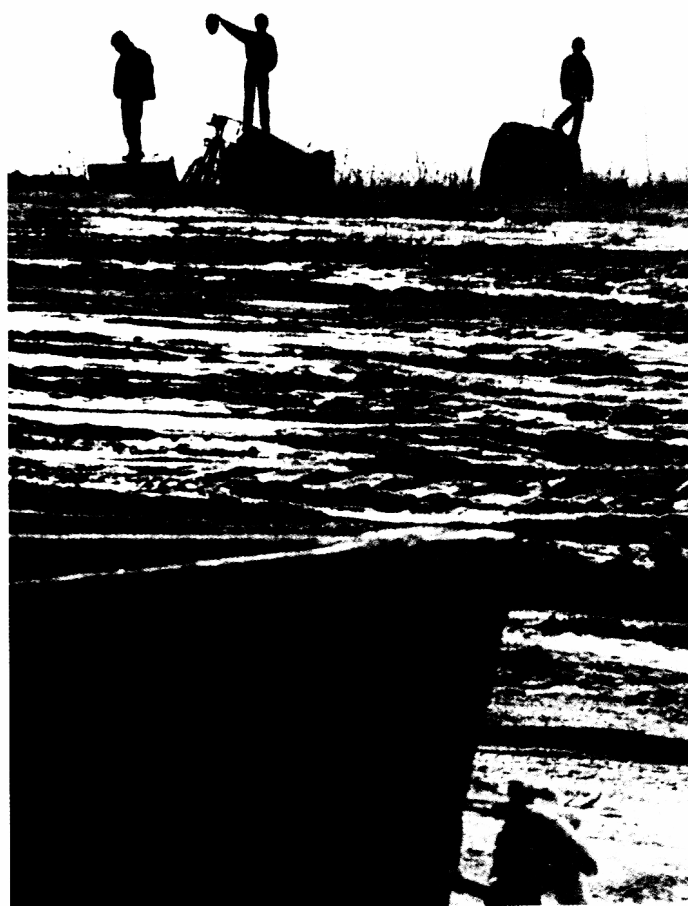
Αριστερή Καλλιτεχνική Ανεξάρτητη Συμπείρωση
Αυτοδιαχειριζόμενο Ξύλινο Στέκι

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΑ ΕΡΓΑΤΗ ΠΟΥ ΣΤΑΘΗΚΕ ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΣ Ή (ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ) ΕΧΘΡΙΚΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

- Οι απεργοί πείνας αναφέρονται στους έλληνες εργάτες με το χαρακτηρισμό «αδέρφια μας». Συμφωνείς με αυτόν το χαρακτηρισμό; Ποιος πιστεύεις πως είναι ο εχθρός, το αφεντικό σου που είναι έλληνας, ή ο συνάδελφός σου που είναι μαροκινός, αλβανός, πακιστανός;
- Οι εργοδότες δε θέλουν τους μετανάστες νόμιμους, έτσι ώστε να τους δίνουν χαμηλότερο μεροκάματο από το δικό σου. Εσύ τι όφελος έχεις απ' αυτό; Γιατί είσαι ενάντια στη νομιμοποίησή τους;
- Γιατί λες πως ευθύνονται οι μετανάστες για τα χαμηλά μεροκάματα και δε λες πώς ευθύνεται ο γιός σου, ή ο ανιψιός σου; Και στη νεολαία προσφέρουν εργασία ανασφάλιστη και μεροκάματα κάτω από τις συμβάσεις.
- Για τα δεινά των ελλήνων εργαζομένων ποιος φταίει; Η τρόικα, το ΔΝΤ, το Μνημόνιο, οι τραπεζίτες, οι καπιταλιστές, η Ε.Ε., τα λαμόγια που τα φάγανε, η κυβέρνηση και τα κόμματα εξουσίας ή οι μετανάστες; Δεν είναι αποπροσανατολισμός να προσπαθούν να μας πείσουν πως φταίνε οι μετανάστες, τη στιγμή που περνάνε καθημερινά αντεργατικά μέτρα και σαρώνουν όλα μας τα δικαιώματα;
- Θα τα βάλλουμε με το «μαύρο μέτωπο», με όλους αυτούς που αναφέρθηκαν πιο πάνω, ή θα τα βάλλουμε με τους πιο αδύναμους, τους μετανάστες; Πάντως, αν τα βάλλουμε με τους μετανάστες, σε τίποτα δε θα βελτιωθεί η ζωή μας, όσο υπάρχει το «μαύρο μέτωπο».
- Είναι δυνατόν να πιστεύεις το ΛΑΟΣ που λέει συνέχεια πως φταίνε οι μετανάστες, όταν το ΛΑΟΣ ψήφισε, μαζί με το ΠΑΣΟΚ, το Μνημόνιο και στηρίζει τα μέτρα της κυβέρνησης; Κάτι που δεν κάνει ούτε η ΝΔ, η οποία διαφοροποιείται έστω τυπικά, προσπαθώντας να εμφανίζεται ως αντιπολίτευση;
- Όταν ο Πάγκαλος επιτίθεται στους αγώνες, στις απεργίες, στα κόμματα της Αριστεράς, αγανακτείς μαζί του και τον θεωρείς άθλιο. Όταν επιτίθεται στους μετανάστες απεργούς πείνας και στους συμπαραστάτες τους, συμφωνείς μαζί του θεωρώντας πως, «καλά τα λέει»;
- Οι Αφγανοί πρόσφυγες που κοιμούνται στους δρόμους και στις πλατείες σίγουρα είναι ένα τεράστιο πρόβλημα. Σκέφτηκες ποτέ γιατί αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν εδώ και αναγκάζονται να ζουν έτσι; Έκανες κάτι, διαμαρτυρήθηκες για να φύγει ο ελληνικός στρατός κατοχής από το Αφγανιστάν, ώστε να μπορέσουν να γυρίσουν στα σπίτια τους;
- Αν «φέρνανε πίσω τα κλεμμένα» (σκάνδαλα: Βατοπαίδι, Ζήμενς, τζογάρισμα χρημάτων ασφαλιστικών ταμείων και τόσα άλλα), θα υπήρχαν χρήματα, ώστε κανένας έλληνας ή μετανάστης να μην κοιμάται στο δρόμο. Θα υπήρχαν χρήματα για να έχουν εργασία, υγεία, παιδεία, πρόνοια, κατοικία όλοι οι μετανάστες που ζουν στη χώρα, καθώς και οι έλληνες εργαζόμενοι. Συμφωνείς να παλέψουμε για να πληρώσουν αυτοί που τα έφαγαν, αντί να τα βάζουμε με τα θύματα, τους εξαθλιωμένους μετανάστες;
- Όταν πριν 15 χρόνια μετανάστες χωρίς χαρτιά, στο Παρίσι, μπηκάν σε μια εκκλησία που θεωρείται χώρος ασύλου και ξεκίνησαν απεργία πείνας, έβλεπες με συμπάθεια τον αγώνα τους. Γιατί τώρα ήσουν αντίθετος με την είσοδο των απεργών πείνας στη Νομική σχολή; Έκαναν κάτι διαφορετικό οι 300 μετανάστες; Και αυτοί σε ένα χώρο ασύλου μπηκάν, στη Νομική.

- Όλοι έχυναν κροκοδείλια δάκρυα για το ιστορικό κτίριο της Νομικής που βεβηλώθηκε με την είσοδο των μεταναστών. Νοιάστηκαν άραγε οι βουλευτές του ΛΑΟΣ για αυτό το κτίριο; Η ιστορικότητα του κτιρίου έχει να κάνει με την έφοδο της αστυνομίας στη Νομική το 1972 ύστερα από διαταγή της Χούντας. Έσπασαν τότε τα κεφάλια των φοιτητών που έκαναν κατάληψη. Γεωργιάδης, Πιεύρης, Βορίδης είναι ιδεολογικοί απόγονοι της Χούντας και πολύ θα ήθελαν η αστυνομία να μπουκάρει όποτε θέλει μέσα στα πανεπιστήμια. Σε προβληματίσε αυτή η υποκρισία;
- Η κυβέρνηση για να λήξει η απεργία πείνας, ανακοίνωσε πως τροποποιείται ο νόμος και πλέον ένας μετανάστης για να ανανεώσει την άδεια παραμονής του θα χρειάζεται 120 ένσημα το χρόνο και όχι 200. Ανακοίνωσε ταυτόχρονα πως κάθε εργαζόμενος, έλληνας ή μετανάστης για να θεωρήσει το βιβλιário ασθενείας του ΙΚΑ, θα χρειάζεται 50 ένσημα το χρόνο και όχι 80. Θυμάσαι, τα είχαν αυξήσει στα 80 το 2008, τότε που ψήφισαν το ασφαλιστικό; Τότε δεν καταφέραμε να τους εμποδίσουμε, παρά τις απεργίες που κάναμε. Θα ευχαριστήσεις τους μετανάστες απεργούς πείνας που με τον αγώνα τους κέρδισαν κάτι και για σένα;

Ντίνος Π.

Πήρα την πρώτη μου άδεια μετά από 8 χρόνια δουλειάς στην Ελλάδα και με απολύσανε

Συνέντευξη με την Μαργκορζάτα Ποτυράλα,
μετανάστρια από την Πολωνία

Η συνάδελφος εργάζονταν στη Φαρμακευτική Σχολή του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (Ε.Κ.Π.Α.) ως καθαρίστρια σε μία από τις εργολαβικές εταιρείες (Μ. Αλεξίου) που λησимаίνονται τα πανεπιστήμια. Απολύθηκε το καλοκαίρι του 2010 όταν βρισκόταν σε άδεια για την κηδεία του πατέρα της.

Τι σύμβαση υπογράφετε στην αρχή;

Υπογράψουμε σε άσπρο χαρτί, όλες. Όχι μόνο οι ξένες που δεν μπορούν να διαβάσουν αλλιά όλες, και οι ελληνίδες. Και μετά βάζουν αυτοί ό,τι θέλουν. Κάποιες αλλίες γυναίκες δουλεύουν εκεί 6-7 χρόνια και δεν έχουν δει ποτέ τις συμβάσεις τους.

Πώς ήταν οι συνθήκες στη δουλειά που κάνατε;

Μας βάζανε εκτός από τη δουλειά που έπρεπε να βγάλουμε να καθαρίσουμε και έξτρα περιοχές στο πανεπιστήμιο, που δεν ήταν αρμοδιότητά μας. Η εταιρεία έπαιρνε επιπλέον λεφτά για αυτό, αλλιά εμείς τίποτα. Και μιλάμε για πολλιά λεφτά, όχι για χίλια ευρώ. Έπαιρναν χιλιάδες ευρώ. Τα έπαιρνε η εταιρεία, εμείς όχι.

Η επιπλέον δουλειά που έπρεπε να βγάλουμε ήταν να καθαρίσουμε κάποιες μηχανές της σχολής που βγάζανε συνέχεια λάδια. Και εμείς έπρεπε να καθαρίζουμε τα λάδια από το δάπεδο που ήταν γεμάτο. Χωρίς ειδικά ρούχα, χωρίς να μας δώσουν γάντια, χωρίς ειδικά παπούτσια που να μην γλιστράνε. Και δε μας ρωτούσαν, αλλιά μας υποχρέωναν να το κάνουμε. Όποια δεν ήθελε, θα έφευγε. Εμείς θα πεθάνουμε και οι μηχανές θα δουλεύουν.

Πως ήταν οι πληρωμές; Παίρνατε το βασικό μισθό;

Με το μισθό δεν είχαμε πρόβλημα, παίρναμε τα κανονικά, 35 ευρώ την ημέρα. Το θέμα είναι η επικίνδυνη έξτρα δουλειά που κάναμε και οι απεργίες. Εμείς κάναμε απεργία κανονικά (μέχρι και σε ποσοστό 80%) και το πανεπιστήμιο έδινε λεφτά στην εταιρεία, είτε δουλεύαμε εμείς είτε όχι. Εμείς όμως δεν τα παίρναμε ποτέ, τα κρατούσε η εταιρεία. Και επίσης μας βάζανε στη μαύρη λίστα.

Η απόλυσή σου πώς ακριβώς έγινε;

Η ιστορία ξεκινάει τρία χρόνια πριν, το χειμώνα του 2007 όταν η μητέρα μου έπαθε καρκίνο και 18 μήνες μετά πέθανε. Δούλευα σε αλλιά εταιρεία τότε και είχα ζητήσει άδεια να την δω, αλλιά δεν μου έδωσαν και μετά με απέλυσαν. Τον Μάιο του 2010 παθαίνει και ο πατέρας μου καρκίνο. Φοβόμουν γιατί την προηγούμενη φορά με είχαν διώξει αλλιά ήθελα να τον δω πριν πεθάνει. Πήγα λοιπόν στην προϊστάμενη να ζητήσω άδεια για αυτόν τον λόγο και αυτή μου απάντησε πως λένω ψέματα για να φύγω διακοπές. Πέρασαν δύο εβδομάδες και μετάμίλησα με τη διευθύντρια. Μου πρότεινε να πάρω άδεια άνευ αποδοχών αλλιά εγώ με τα λεφτά που έπαιρνα δεν μπορούσα να πάω στο εξωτερικό χωρίς να έχω κανονική άδεια με τις νόμιμες αποδοχές. Δουλεύω 8 χρόνια στην Ελλάδα και πρώτη φορά ζητούσα από κάποιον

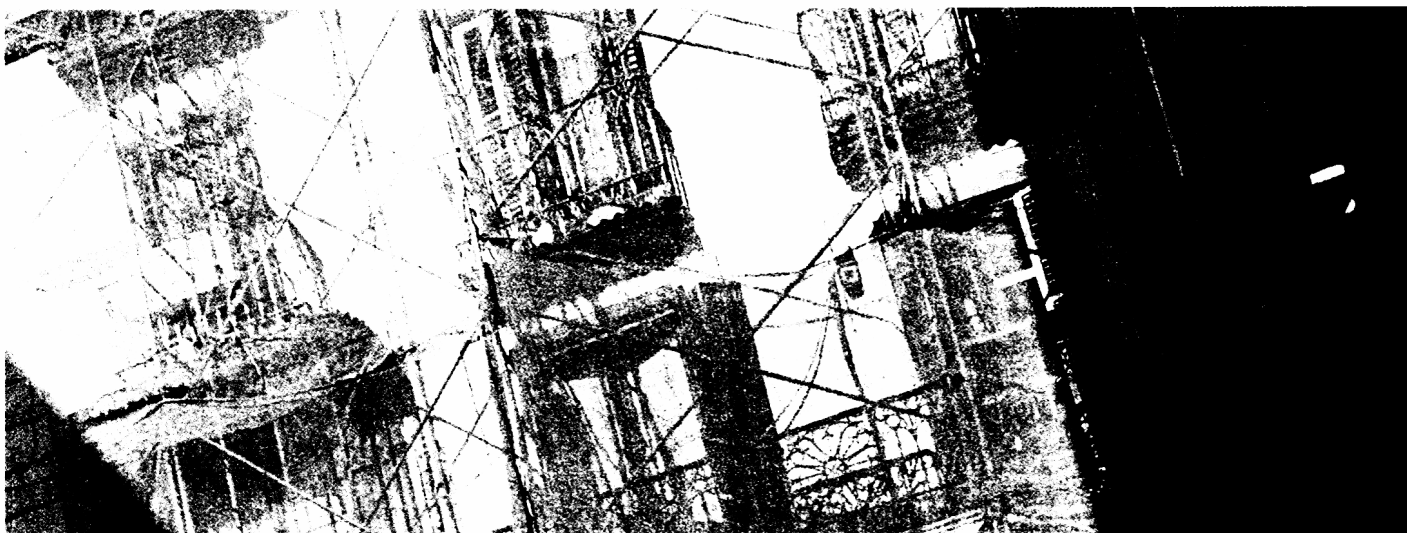
κανονική άδεια. Μου είπαν επίσης να μου κάνουν απόλυση και μετά να με προσλάβουν ξανά, γιατί αν φύγω με κανονική άδεια πρέπει να την ξεχάσω την δουλειά.

Δεν άντεχα αλλιά, είχα τρελαθεί, πήγα σε γιατρό και μου είπε πως έχω κατάθλιψη, πως πρέπει να παίρνω ηρεμιστικά και μου έδωσε δύο εβδομάδες άδεια. Πήγα και το είπα και στην Π. Χ. (πρόεδρος του Συνδικάτου Καθαριστών - Καθαριστριών Ν. Αττικής και Περιχώρων, που ανήκει στο ΠΑΜΕ), ότι είναι η πρώτη άδεια που παίρνω.

Όταν γύρισα από την άδεια έρχεται την πρώτη μέρα (Τρίτη) η προϊστάμενη και μου λέει «θα φύγεις αύριο, θα πας αλλιά». Εγώ κατάλαβα πως έψαχνε να βρει ευκαιρία για να με διώξει.

Ήθελε να με πάει σε ένα νοσοκομείο που θα ήμουν μόνη μου χωρίς αλλίες συναδέλφισσες ώστε να βρει ένα λόγο πάνω στην δουλειά και να με απολύσει. Στη σχολή, που ήμασταν όλες μαζί, δεν μπορούσε να κάνει κάτι γιατί στηρίζαμε η μία την αλλιά. Την επόμενη μέρα (Τετάρτη) που θα έπρεπε να παρουσιαστώ στο νέο μου πόστο δεν πήγα γιατί έτυχε να είναι και απεργία. Όταν μου ζήτησε το λόγο, της είπα πως απεργώ και μου απάντησε ότι έχω αλλίες δύο μέρες περιθώριο, αλλιάς θα θεωρηθεί παραίτηση. Την Πέμπτη πηγαίνω για δουλειά κανονικά στο πανεπιστήμιο και τους λέω ότι δεν φεύγω. Ήρθε και η Μέληρω Κορωναίου από το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματείου Συμβασισύων Πανεπιστημίου Αθηνών και πήγαμε στον κοσμήτορα μαζί με αλλιά σαράντα άτομα. Την Παρασκευή που ξαναπήγα, μου είχανε

πάρει το καρτσάκι με το οποίο δουλεύω και μου είπαν, «να πάς να σου δώσουν δουλειά και φαγητό αυτοί που έφερες χθες». Την Δευτέρα που έγινε ξανά το ίδιο είχε μόλις πεθάνει ο πατέρας μου, οπότε ζήτησα την κανονική μου άδεια για να πάω στην κηδεία του. Την άδεια τη δικαιούμουν και από το νόμο για θάνατο συγγενικού προσώπου πρώτου βαθμού και την πήρα.

Παρόλα αυτά την κανονική μου άδεια την πήρα για πρώτη φορά μετά από 8 χρόνια δουλειάς στην Ελλάδα, ύστερα από συντονισμένες κινητοποιήσεις αλληλεγγύης του Συλλόγου Συμβασιούχων του ΕΚΠΑ, της Πρωτοβουλίας ενάντια στις εργολαβίες στο ΕΚΠΑ, των φοιτητών και των εργαζομένων.

Μια μέρα πριν τελειώσει η άδεια ήρθε κλητήρας στο σπίτι για να μου φέρει την απόλυσή μου, αλλά δεν με βρήκε. Την επομένη πήγα κανονικά στη δουλειά και το απόγευμα με πήρε το αφεντικό (Άλφειου) και είπε πως λέω ψέματα για τη διεύθυνσή μου και δε με βρίσκουν. Μου ανακοίνωσαν την απόλυση μια μέρα μετά στη δουλειά, αφού είχαν σχολιάσει οι υπόλοιπες καθαρίστριες και ήταν μόνο η καινούργια που είχαν πάρει για αντικαταστάτριά μου. Δεν υπέγραψα και πήρα αμέσως τα σωματεία των Συμβασιούχων και των Καθαριστριών. Από το Σωματείο Καθαριστριών μου είπαν, «μη βιάζεσαι, θα ασχοληθούμε πιο μετά».

Δε σε βοήθησαν καθόλου από αυτό το σωματείο;

Από τότε που συνέβη αυτό, έρχεται μαζί μου μόνο η συνάδελφος Μ.Κ. από το σωματείο Συμβασιούχων. Από το συνδικάτο Καθαριστριών του ΠΑΜΕ δε με πήρε κανείς να ρωτήσει τι κάνω. Πήγαμε τόσες φορές στον πρύτανη και δεν ήρθαν, μάλλον νόμιζαν ότι τελείωσε η υπόθεσή μου. Είδα τελικά ποιος στάθηκε δίπλα μου, είμαι στο συνδικάτο τέσσερα χρόνια, αν δεν περιμένω βοήθεια από αυτούς από ποιόν να περιμένω; Η επιθεώρηση εργασίας είπε ότι η απόλυσή μου δεν είναι νόμιμη, οπότε δεν είναι μόνο δική μου άποψη. Ποιος είναι ο ρόλος της προέδρου στο συνδικάτο, αν δεν μπορεί να βοηθήσει τους εργαζόμενους; Δεν μου κάνει χάρη, αλλά είναι υποχρεωμένη να τρέξει, αυτός είναι ο ρόλος της. Έχω απογοητευτεί από αυτό το συνδικάτο. Δε γίνεται να με θέλουν μόνο για να κρατάω το πανό του ΠΑΜΕ και αυτοί να μην ενδιαφέρονται για μένα.

Η απόλυση της Μαργαρίτας έγινε σε έναν εργασιακό χώρο που χρόνια τώρα ταλανίζεται από το απαράδεκτο καθεστώς των εργολα-

βιών. Με το νόμο 3584/2007 δίνεται στα πανεπιστήμια, όπως και σε όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου η δυνατότητα σύναψης συμβάσεων με εργολάβους για την κάλυψη αναγκών που κανονικά θα επέβαλλαν την πρόσληψη εργαζομένων από το πανεπιστήμιο.

Η ύπαρξη εργολαβιών δείχνει την ξεκάθαρη πλέον μορφή δουλειμπορίου που λαμβάνουν οι εργασιακές σχέσεις. Τα «μέσα παραγωγής» που έχει υπό την κατοχή του το αφεντικό δεν είναι παρά οι άυλεις αυτές σχέσεις που μπορούν να διασφαλίσουν τη σύναψη συμβάσεων. Όπως είναι φυσικό, οι σχέσεις αυτές δημιουργούνται με υπόγειες διαδρομές και μαφιόζικες τακτικές, που, όπως δείχνει και η επίθεση με οξύ εναντίον της συνδικαλίστριας Κωνσταντίνας Κούνεβα, συγκροτούν μία ιδιότυπη *cosa nostra* μεταξύ αφεντικών και Κράτους.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, πριν ακόμη από την απόλυση της Μαργαρίτας έχει διεξαχθεί Ένορκη Διοικητική Εξέταση σε βάρος της εργολάβου που έχει αναλάβει τον καθαρισμό των κτιρίων του Ε.Κ.Π.Α. για θέματα παραβίασης των εργασιακών δικαιωμάτων, στην οποία η εργολάβος καταδικάστηκε. Αυτό είχε ως άμεση συνέπεια την απαγόρευση της συμμετοχής της εργολάβου σε νέο διαγωνισμό για την υπογραφή καινούριας σύμβασης μετά τη λήξη της υπάρχουσας. Στο νέο διαγωνισμό όλοι οι ανταγωνιστές της ήδη υπάρχουσας εργολάβου αποσύρθηκαν ξαφνικά αμέσως πριν την κατάθεση προτάσεων, έτσι ώστε να αιτιολογηθεί με αυτό τον τρόπο η παραμονή της προϋπάρχουσας εργολάβου για ακόμη 11 μήνες. Ταυτόχρονα οι καθαρίστριες πιέστηκαν να υπογράψουν ένα κείμενο που διακινήθηκε από την εργολάβο στο οποίο αναγράφεται πως δεν αντιμετωπίζουν κανένα πρόβλημα σχετικά με την εργασία τους.

Όπως είναι φανερό το ξήλωμα των εργολαβιών από κάθε πτυχή των εργασιακών σχέσεων αποτελεί την αναγκαία άμυνα του κόσμου της εργασίας απέναντι στην κατρακύλα προς τη βαρβαρότητα.

Για τη συνέντευξη συνεργάστηκαν
Χρήστος Γαργάρας και Βαγγέλης Κυριαζόπουλος

Τροποποιήσεις και ανατροπές και τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

Γ.Σ.Ε.Ε. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Αθήνα, 4/1/2011 (εκτενής παρουσίαση)

Στις 17.12.2010 δημοσιεύθηκε ο ν. 3899/2010 (ΦΕΚ Α' 212) με τίτλο «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του Προγράμματος Στήριξης της ελληνικής οικονομίας», στον οποίο περιέχονται, τροποποιήσεις του ν. 1876/1990, νέο είδος ΣΣΕ (η «ειδική επιχειρησιακή» ΣΣΕ) και αλλαγές στη μεσολίσθηση και τη διαιτησία του ΟΜΕΔ. Επίσης προβλέπονται τροποποιήσεις του ν. 3846/2010 ως προς τις ευέλικτες μορφές απασχόλησης (μερική, εκ περιτροπής και προσωρινή απασχόληση, δοκιμαστική περίοδος).

Ενόψει της έναρξης του νέου έτους και δεδομένου ότι πολλές οργανώσεις μας θα κληθούν να αντιμετωπίσουν σημαντικά ζητήματα που θα προκύψουν από την εφαρμογή της νέας αυτής νομοθεσίας στις συλλογικές τους διαπραγματεύσεις και τη σύναψη ΣΣΕ, κρίνεται αρχικά σκόπιμο να διευκρινισθούν ορισμένα κρίσιμα ζητήματα και κυρίως να συντονιστεί η δράση μας προς την κατεύθυνση προστασίας των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

1. Όλα τα είδη ΣΣΕ του Ν. 1876/1990 (ΕΓΣΣΕ, κλαδικές, ομοιοεπαγγελματικές, επιχειρησιακές) διατηρούνται σε ισχύ, άρα και η ικανότητα των αντίστοιχων συνδικαλιστικών οργανώσεων που είναι αρμόδιες να τις υπογράφουν.
2. Η διαδικασία συλλογικής διαπραγμάτευσης παραμένει η ίδια. Αυτό σημαίνει ότι οι εργοδοτικές οργανώσεις (ή οι μεμονωμένοι εργοδότες) έχουν υποχρέωση να διαπραγματεύονται καλόπιστα και με πρόθεση να επιλυθεί η συλλογική διαφορά. Επίσης έχουν υποχρέωση να προσκομίζουν στις διαπραγματεύσεις όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα και αναγκαία για τη διευκρίνιση των διαπραγματεύσεων των υπό συζήτηση θεμάτων και αναφέρονται στην οικονομική κατάσταση, την οικονομική πολιτική και την πολιτική προσωπικού της επιχείρησης, του κλάδου ή του επαγγέλματος.
3. Το περιεχόμενο των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των ΣΣΕ παραμένει το ίδιο. Δηλαδή οι ΣΣΕ μπορούν να ρυθμίζουν όλους τους όρους παροχής της εργασίας (μισθολογικοί και λοιποί όροι). **Εξαιρέση** εισάγεται στην περίπτωση προσφυγής στη διαιτησία, όπου μπορεί πλέον να προσφύγει μονομερώς και η εργοδοτική πλευρά. Με τις νέες διατάξεις ο διαιτητής περιορίζεται να κρίνει μόνο το βασικό ημερομίσθιο ή/και το βασικό μισθό.
4. Οι κανόνες δέσμευσης από τις ΣΣΕ παραμένουν οι ίδιοι. Αυτό σημαίνει ότι:
 - α) οι Εθνικές Γενικές ΣΣΕ καθορίζουν τους ελάχιστους όρους εργασίας που ισχύουν για όλους τους εργαζόμενους στην ελληνική επικράτεια ανεξάρτητα από το εάν είναι μέλη ή όχι σωματείων,
 - β) οι επιχειρησιακές ΣΣΕ δεσμεύουν όλους τους εργαζόμενους της επιχείρησης,
 - γ) οι κλαδικές και οι ομοιοεπαγγελματικές ΣΣΕ δεσμεύουν τους εργαζόμενους και τους εργοδότες που είναι μέλη των συμβαλι-

σόμενων οργανώσεων. Ως εκ τούτου είναι κρίσιμο να ενισχυθεί η μαζικότητα της συμμετοχής των εργαζομένων στις συνδικαλιστικές οργανώσεις.

5. Διατηρείται σε ισχύ η επέκταση των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών ΣΣΕ με την κήρυξή τους ως γενικά υποχρεωτικών για όλους τους εργαζόμενους του κλάδου και του επαγγέλματος, εφόσον οι αντίστοιχες ΣΣΕ δεσμεύουν ήδη εργοδότες που απασχολούν το 51% των εργαζομένων του κλάδου ή του επαγγέλματος. Συνεπώς, διασφαλίζουμε το δικαίωμά μας να υποβάλουμε σχετικό αίτημα στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για την έκδοση της σχετικής Υπουργικής Απόφασης, η οποία θα εγκρίνει την επέκταση είτε από την ημερομηνία έκδοσής της, είτε από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης.
6. Οι κανόνες συρροής συνεχίζουν να ισχύουν. Δηλαδή εάν μια σχέση εργασίας ρυθμίζεται από περισσότερες ισχύουσες ΣΣΕ:
 - α) εφαρμόζεται η πιο ευνοϊκή για τον εργαζόμενο, με σύγκριση και επιλογή των διατάξεων που εφαρμόζονται στις ενότητες των αποδοχών και των λοιπών θεμάτων,
 - β) η κλαδική ή η επιχειρησιακή ΣΣΕ υπερισχύουν σε περίπτωση συρροής με ομοιοεπαγγελματική ΣΣΕ. **Εξαιρέση** στον παραπάνω κανόνα εισάγεται μόνο για το νέο είδος της ειδικής επιχειρησιακής ΣΣΕ (βλ. παρακάτω).
7. Οι κανονιστικοί όροι των ΣΣΕ έχουν άμεση και αναγκαστική ισχύ. Αυτό έχει ως συνέπεια οι όροι των ατομικών συμβάσεων εργασίας να επικρατούν μόνο εφόσον είναι ευνοϊκότεροι για τους εργαζόμενους, με την **εξαιρέση** της ειδικής επιχειρησιακής ΣΣΕ (βλ. παρακάτω). Επίσης εξακολουθεί να ισχύει η απαγόρευση για παραίτηση των εργαζομένων από την προστασία που τους παρέχουν οι όροι των ΣΣΕ που καλύπτουν τη σχέση εργασίας τους.
8. Οι ΣΣΕ συνάπτονται για ορισμένο ή αόριστο χρόνο. Κάθε ΣΣΕ που προβλέπει διάρκεια ισχύος πέρα από ένα έτος, θεωρείται ότι έχει αόριστη διάρκεια. Η διάρκεια ισχύος της δεν μπορεί να είναι μικρότερη από ένα έτος. Εφόσον μια ΣΣΕ λήξει ή καταγγελθεί, οι κανονιστικοί της όροι εξακολουθούν να ισχύουν για ένα εξάμηνο και εφαρμόζονται και στους εργαζόμενους που προσλαμβάνονται κατά το διάστημα αυτό.
9. Κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων διατηρείται το δικαίωμά μας για απεργιακές κινητοποιήσεις. **Εξαιρέση** αποτελεί η απαγόρευση απεργιακών κινητοποιήσεων για διάστημα 10 ημερών από την ημέρα προσφυγής στη διαιτησία του ΟΜΕΔ, όχι μόνο στην περίπτωση που προσφεύγει η πλευρά των εργαζομένων, αλλά πλέον και στην περίπτωση μονομερούς προσφυγής από την εργοδοτική πλευρά.
10. Στις επιχειρήσεις που απασχολούν πάνω από 50 εργαζόμενους (ή σε εγκαταστάσεις που απασχολούν πάνω από 20 εργαζόμε-

στις Συλλογικές Διαπραγματεύσεις μετά τους νόμους που ψηφίστηκαν πρόσφατα

νους), ακόμα και πριν την έναρξη συλλογικών διαπραγματεύσεων για την υπογραφή ΣΣΕ, οι εργοδότες έχουν υποχρέωση να ενημερώνουν έγκαιρα και πλήρως, να παρέχουν τις σχετικές πληροφορίες στους εκπροσώπους των εργαζομένων, να διαβουλεύονται και να απαντούν αιτιολογημένα σε αυτούς για:

- α) την εξέλιξη των δραστηριοτήτων και της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης,
 - β) την κατάσταση, τη διάρθρωση και την πιθανή εξέλιξη της απασχόλησης μέσα στην επιχείρηση, καθώς και τα μέτρα πρόληψης που ενδεχομένως προβλέπονται σε περίπτωση ιδίως που η απασχόληση απειλείται,
 - γ) τις αποφάσεις που μπορούν να επιφέρουν ουσιαστικές μεταβολές στην οργάνωση της εργασίας ή στις συμβάσεις εργασίας.
- Η μη συμμόρφωση των εργοδοτών στην υποχρέωσή τους αυτή ελέγχεται από την Επιθεώρηση Εργασίας και επισύρει διοικητικές κυρώσεις.

Η ειδική επιχειρησιακή ΣΣΕ (ειδική ΕΣΣΕ)

1. Πρόκειται για νέα μορφή επιχειρησιακής ΣΣΕ, που εισήχθηκε με το ν. 3899/2010 (άρθρο 13).
2. Μπορεί να συναφθεί και σε επιχειρήσεις με λιγότερους από 50 εργαζόμενους, από το επιχειρησιακό σωματείο και όπου αυτό δεν υπάρχει, οι εργαζόμενοι εκπροσωπούνται από την κλαδική τους οργάνωση ή την αντίστοιχη ομοσπονδία.
3. Προκειμένου να συναφθεί ειδική ΕΣΣΕ, πρέπει να κατατεθεί από τα μέρη (εργοδότη – σωματείο/ομοσπονδία) κοινή αιτιολογική έκθεση στο Συμβούλιο Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Κ.Ε.Ε.), που διατυπώνει απλή γνώμη για τη σκοπιμότητά της.
4. Στο πλαίσιο της ειδικής ΕΣΣΕ είναι δυνατόν οι μισθοί να αποκλίνουν από την αντίστοιχη κλαδική ΣΣΕ μέχρι το κατώφλι της Εθνικής Γενικής ΣΣΕ.
5. Η ειδική ΕΣΣΕ μπορεί να περιέχει ρυθμίσεις για τον αριθμό των θέσεων εργασίας, καθώς και για λοιπούς όρους, όπως μερική απασχόληση, εκ περιτροπής εργασία, διαθεσιμότητα, διάρκεια εφαρμογής, περιλαμβανομένων τυχόν όρων για τη διαδικασία επανόδου στην κανονική εφαρμογή της προηγούμενης (ευνοϊκότερης) επιχειρησιακής ΣΣΕ ή των κλαδικών ΣΣΕ.
6. Μολονότι δεν περιλαμβάνεται διάταξη για απαγόρευση (εκ του νόμου) των απολύσεων κατά τη διάρκεια ισχύος της ειδικής ΕΣΣΕ, μπορεί να αντισταχθεί στις εργοδοτικές προτάσεις η διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας και των όρων που αυτή παρέχεται.
7. Δεν προβλέπεται απαγόρευση από το νόμο ταυτόχρονης εφαρμογής ελαστικών μορφών απασχόλησης και ειδικής ΕΣΣΕ. Θέ-

ματα αναγκαστικής μερικής απασχόλησης, εκ περιτροπής εργασίας και διαθεσιμότητας μπορούν απλά να ρυθμίζονται με την ειδική ΕΣΣΕ, αλλά προφανώς ο εργοδότης θα επιδιώκει να διατηρήσει το διευθυντικό του δικαίωμα για μονομερή επιβολή τους. Από τις διατάξεις αυτές θα μπορούσε να γεννηθεί ερμηνευτικό ζήτημα, εάν μπορούν να τροποποιούνται επί το χειρότερο οι σχετικές ρυθμίσεις του νόμου (π.χ. για ομαδικές απολύσεις, διαθεσιμότητα, εκ περιτροπής εργασία κ.λπ.). Κατά την άποψη της ΓΣΕΕ για τα θέματα αυτά, μόνο ευνοϊκότερες ρυθμίσεις μπορούν να συμφωνηθούν.

8. Ορίζεται στο νόμο ότι οι ειδικές ΕΣΣΕ λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη προσαρμογής των επιχειρήσεων στις συνθήκες της αγοράς, με στόχο τη δημιουργία ή τη διατήρηση των θέσεων εργασίας, καθώς και τη βελτίωση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Δεδομένου ότι:
 - α) η έναρξη συλλογικής διαπραγμάτευσης από τον εργοδότη για τη σύναψη ειδικής ΣΣΕ θα έχει στόχο τη μείωση του επιπέδου παραγωγής των εργαζομένων στην επιχείρηση (μισθοί και όροι εργασίας),
 - β) ο εργοδότης έχει υποχρέωση από το ν. 1876/1990 να προσκομίζει στις διαπραγματεύσεις όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τη διεκδίκηση των διαπραγματεύσεων των υπό συζήτηση θεμάτων και αναφέρονται στην οικονομική κατάσταση, την οικονομική πολιτική και την πολιτική προσωπικού της επιχείρησης,
 - γ) ο εργοδότης έχει υποχρέωση ειδικά για τα θέματα της αλληλεγγύης στη διάρθρωση του προσωπικού, τη μείωση ή την αύξηση του αριθμού των εργαζομένων και τη θέση σε καθεστώς διαθεσιμότητας ή εκ περιτροπής εργασίας, να μην αιφνιδιάζει, αλλά να πληροφορεί τους εκπροσώπους των εργαζομένων πριν την εφαρμογή των σχετικών αποφάσεών του, η έλλειψη όλων των ανωτέρω στοιχείων, δικαιολογεί πλήρως την άρνησή μας να εμπλακούμε σε συνομιλιότητα όρων εργασίας δυσμενέστερων από αυτούς που ήδη δεσμεύουν τον εργοδότη που καλεί σε διαπραγμάτευση ειδικής ΕΣΣΕ.
9. Διασφαλίζεται η υπερίσχυση της Εθνικής Γενικής ΣΣΕ ως προς όλες τις διατάξεις της, δηλαδή τις κατώτατες υποχρεωτικές αποδοχές (βασικός μισθός, επίδομα γάμου, τριετίες) και τις θεσμικές ρυθμίσεις των κατώτατων όρων εργασίας.
10. Θεσπίζεται ακυρότητα της ειδικής ΕΣΣΕ, υπερημερία του εργοδότη και ποινικές κυρώσεις με αυτόφωρη διαδικασία, για μείωση των αποδοχών των εργαζομένων κατά παράβαση των συμφωνημένων στο πλαίσιο της ειδικής ΕΣΣΕ. Επίσης, αποζημίωση απόλυσης σε περίπτωση ακυρότητας με βάση τις αποδοχές της κλαδικής ΣΣΕ (παρόλο που θα έπρεπε να υπολογίζεται με τις αποδοχές που ίσχυαν πριν τη μείωσή τους, που πιθανόν να ήταν μεγαλύτερες της κλαδικής).

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΥ-ΧΑΡΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Το Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Θεσσαλονίκης είναι το αδελφάκι του αντίστοιχου συλλόγου στην Αττική. Δημιουργήθηκε το 1999 από συναδέλφους που έβλεπαν ότι ο κλάδος του βιβλίου στην πόλη ουσιαστικά έμενε ακάλυπτος από το σωματείο των εμποροϋπαλλήλων, την ίδια στιγμή που ο σύλλογος στην Αθήνα δημιουργούσε το δικό του αγωνιστικό στίγμα πέρα, και, συνήθως, ενάντια στις υπάρχουσες συνδικαλιστικές δομές.

Η γέννηση ήταν δύσκολη. Ανέναντί μας στάθηκαν γραφειοκρατικοί μηχανισμοί, εργοδότες, αλλιά και η δύσκολη κατάσταση του κόσμου της εργασίας σε μια πόλη πρωταθλήτρια στη φτώχεια και την ανεργία. Ωστόσο, οι μεγάλες μάχες ενάντια στο ασφαλιστικό Παννίστη, στην απελευθέρωση του ωραρίου, στην εργοδοτική αυθαιρεσία, αλλιά και η συμμετοχή σε ευρύτερους κοινωνικούς και εργατικούς αγώνες ήταν τα πρώτα βήματα μιας δύσκολης πορείας που περπατήσαμε μαζί δεκάδες συνάδελφοι. Σταθμός για το σωματείο μας υπήρξε η υπογραφή της πανελλαδικής κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας στο χώρο του βιβλίου, το 2004. Το γεγονός αυτό έδωσε τέλος στην αμφισβήτηση του σωματείου από άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις, που ποτέ δεν είδαν με καλό μάτι την ύπαρξη ενός ανεξάρτητου ακηδεμόνευτου σωματείου στον κλάδο του βιβλίου.

Δώσαμε όμως κι άλλες μάχες. Ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία με αφορμή και τη διοργάνωση της «γιορτής του Μεγάλου Αλεξάνδρου» από τη Χρυσή Αυγή στο χώρο του Φεστιβάλ Βιβλίου στην παραλία κάθε Ιούνη. Ενάντια στις ελαστικές εργασιακές σχέσεις και τον εργασιακό μεσαίωνα. Ήμασταν ένα από τα ελάχιστα σωματεία της πόλης που στήριξαν ενεργά τον μεγάλο αγώνα ενάντια στις εργολαβίες στο ΑΠΘ και την πολυήμερη κατάληψη της πρυτανείας από εργαζόμενους και φοιτητικούς συλλόγους. Σταθήκαμε πλάι στο φοιτητικό κίνημα, συμπαρασταθήκαμε στις μεγάλες απεργίες των εκπαιδευτικών και των εργαζομένων στους ΟΤΑ. Τον Δεκέμβρη του 2008 δεν διστάσαμε να δηλώσουμε ανοίχτα την υποστήριξη μας στην εξέγερση της νεολαίας, την ίδια στιγμή που το «επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα» την παρατηρούσε από μακριά, μάλλον έντρομο.

Όλα αυτά δημιούργησαν φυσικά και πολλούς εχθρούς. Η διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Θεσ/κης στο τελευταίο συνέδριό του και σε σύσκεψη για την απεργία της 5ης Μάη 2010 σχεδόν προσπάθησε να μας ριτσάρει όταν καταγγείλαμε τον προδοτικό του ρόλο. Το ΠΑΜΕ μας θεωρεί διασπαστές επειδή σπάσαμε, λέει, το σωματείο των εμποροϋπαλλήλων, ένα σωματείο που δεν επιτρέπει να ακουστεί καμιά άλλη άποψη στις γενικές του συνελεύσεις πέραν του ΠΑΜΕ, που δεν επιτρέπει σε άλλες παρατάξεις να συμμετάσχουν στις εκλογές.

Πρόσκαιρα οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ κατάφεραν να κερδίσουν τη διοίκηση του σωματείου μας το 2007, όταν σε συμμαχία με διευθυντές του κλάδου πλειοψήφησαν στις εκλογές. Ακόμα και τότε όμως δεν κατάφεραν το στόχο τους που ήταν να οδηγήσουν το σωματείο στην αδράνεια και την εξαφάνιση. Παλιοί αλλιά και νεότεροι συνάδελφοι ανέτρεψαν αυτήν την κατάσταση, ακόμα και στη διετία της «άλλης διοίκησης». Το σωματείο συνέχισε να έχει ζωή και στις επόμενες εκλογές αυτοί που σχεδόν εξαφανίστηκαν ήταν το ψηφοδέλτιο του ΠΑΜΕ.

Τώρα όμως το σωματείο βρίσκεται μπροστά στη μεγαλύτερη πρόκληση. Ο μεγαλύτερος εχθρός μας ήταν πάντα η εργοδοσία, η οποία τώρα έχοντας στο πλάι της την ιερή συμμαχία κυβερνήσεων, ΕΕ, ΔΝΤ απειλεί να αφανίσει κάθε εργασιακό δικαίωμα. Έχουμε να δώσουμε τη μεγαλύτερη μάχη. Δεν είμαστε όμως μόνοι μας. Το σωματείο βιβλίου-χάρτου είχε πάντα στο «DNA» του τη λογική του συντονισμού των εργατικών αντιστάσεων και συλλογικοτήτων, πέρα από διαχωρισμούς δημόσιου-ιδιωτικού τομέα, παλιών-νέων, ελλήνων-μεταναστών κ.τ.λ. Τον τελευταίο χρόνο συμμετέχουμε σταθερά στην Πρωτοβουλία Πρωτοβάθμιων Σωματείων Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα που δημιουργήθηκε στην πόλη. Σε μια πόλη όπου η ανεργία θα φτάσει φέτος στο 30%, ο συλλογικός αγώνας είναι ο δικός μας μονόδρομος και θα τον ακολουθήσουμε.

Παναγιώτης Ξοηλίδης
γραμματέας του Σωματείου
<http://biblioypallilos.wordpress.com>

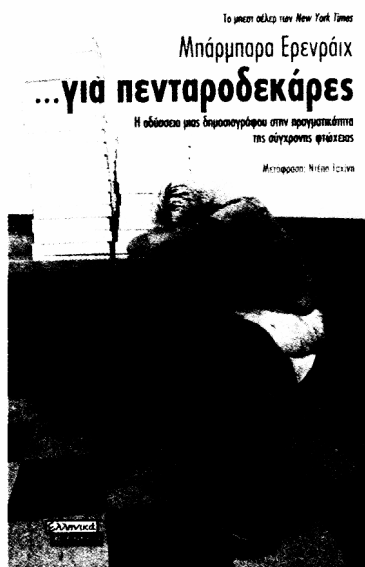

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ...για πενταροδεκάρες

της Μπάρμπαρα Ερενράιχ,
εκδόσεις ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΜΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ
Εκατομμύρια Αμερικάνοι δουλεύουν καθόλη τη διάρκεια του χρόνου σε δουλειές με πλήρη απασχόληση και εισπράττουν πενιχρούς μισθούς. Η δημοσιογράφος Μπάρμπαρα Ερενράιχ αποφάσισε να δουλέψει όπως όλοι οι χαμηλόμισθοι εργαζόμενοι για να ανακαλύψει πώς επιβιώνει κανείς με μισθούς στα όρια της πείνας. Η Ερενράιχ άφησε το σπίτι της, νοίκιασε τις πιο φτηνές κατοικίες που βρήκε και δέχτηκε οποιαδήποτε δουλειά. Εργάστηκε ως καθαρίστρια, βοηθός σε γηροκομείο, σερβιτόρα και πωλήτρια στο Γουόλ-Μαρτ. Άρχισε έτσι μια συναρπαστική, κοπιαστική και κωμικοτραγική οδύσσεια ανάμεσα στους ανθρώπους που αποτελούν την εργατική τάξη των ΗΠΑ.

Αν σας ενδιαφέρει, μπορείτε να το ζητήσετε από την ΕΣΕ
(τηλέφωνο: 6970225917). Τιμή: 4 ευρώ

ΘΕΑΤΡΟ Ο ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ

του Χάρολντ Πίντερ,
στη Νέα Σκηνή του Αθλού Θεάτρου

Ο «Επιστάτης» του Χ. Πίντερ παίζεται στη Νέα Σκηνή του Αθλού Θεάτρου. Ο «Επιστάτης» πρωτοπαίχτηκε το 1960 στο Λονδίνο και έκτοτε κατέκτησε περίοπτη θέση στη σύγχρονη δραματουργία. Έχει ανέβει σχεδόν σε όλες τις σημαντικές σκηνές του κόσμου.

Ο Άστον (Λ. Βασιλείου) που διαμένει σ' ένα δωμάτιο το οποίο ανήκει στον αδελφό του Μικ (Χ. Φραγκούλης) προσκαλεί τον Ντέιβις (Δ. Καταλειφός), άστεγο περιπλανώμενο αλήτη, να μείνει μαζί του. Ο Πίντερ μας καταδεικνύει πως ο άνθρωπος σε έναν παράλογο κόσμο-κοινωνία έχει ανάγκη τη συντροφικότητα-συναδέλφωση. Τα κίνητρα και οι πράξεις όμως παραμένουν αμφίσημα γιατί όπως έχει δηλώσει ο ίδιος ο συγγραφέας για τις ανθρώπινες πράξεις: «Η εξακρίβωση είναι αδύνατη». Τα δύο αδέρφια είναι μαζί πολύ καιρό. Είναι όμως δεμένοι από αγάπη, από υποχρέωση ή από εξάρτηση που οφείλεται σε τύψεις και ενοχές του παρελθόντος.

Ο Ντέιβις, αφού πραγματικά του προσφέρεται το τελευταίο καταφύγιο από έναν εχθρικό κόσμο, γιατί φέρεται έτσι; Από τη στιγμή που εγκαθίσταται στο δωμάτιο, οι προηγούμενες ισορροπίες ανατρέπονται και οι περιπλοκές είναι ανυπολόγιστες. Αντί να αναπτύξει μια πραγματική σχέση με τον Άστον και να επωφεληθεί από τη γενναιοδωρία και συμπνετική του πράξη, δεν είναι καν ικανός να συνειδητοποιήσει το νόημα μιας τέτοιας χειρονομίας. Στην αρχή το μίσος ή η ανεπάρκειά του βρίσκει διέξοδο προς τους νέγρους, τους ινδούς και τους έλληνες που πιθανόν να διαμένουν στο διπλανό κτίριο. Στη συνέχεια, όταν του προτείνεται να γίνει επιστάτης του κτιρίου για να το «προστατεύει» από εξωτερικούς «εισβολείς», αυτός στρέφεται εναντίον των δύο αδελφών και ειδικότερα εναντίον του Άστον τον οποίο προσπαθεί να εκδιώξει από το δωμάτιο. Μετά την εξομολόγηση του Άστον για τον εγκλεισμό του σε ψυχιατρείο, αισθάνεται πως είναι πολύ καλύτερος από αυτόν (όπως αισθανόταν και για τους μετανάστες). Είναι εκμεταλλευτής; Είναι στη φύση του να καταστρέφει τη μόνη διέξοδο που του απομένει; Δυσπιστεί λόγω του παρελθόντος και της δυστυχισμένης του ζωής; Είναι διεφθαρμένος ή απλώς ανόητος, ώστε να παρερμηνεύει την καλοσύνη ως αδυναμία; Παρόλα τα ερωτήματα, συμπάσχουμε μαζί με τους τρεις ήρωες του Χ. Πίντερ. Ίσως να νιώθουμε πως μπορούμε να βολευτούμε όλοι σε ένα δωμάτιο. Κι αν έχουμε μαζί μας και κάποιον άηλο άνθρωπο τόσο το καλύτερο. Τουλάχιστον έτσι ελπίζουμε...

Ο «Επιστάτης» είχε την τύχη να σκηνοθετηθεί από τον έμπειρο Α. Αντύπα, γνώστη των κωδίκων του, αφού έχει ήδη ανεβάσει στο Αθλό θέατρο κι άλλα έξι έργα του συγγραφέα. Ο ρυθμός, οι παύσεις, οι σιωπές, η ατμόσφαιρα του έργου λειτουργούν αποτελεσματικά ώστε να αποκαλύπτεται απρόσκοπτα η δράση και τα νοήματα. Η μουσική της Ε. Καραϊνδρου, τα σκηνικά-κουστούμια της Μ. Τρικιερίωτη και οι φωτισμοί του Α. Σινάνου συνεισφέρουν ώστε το συνολικό αποτέλεσμα να δένεται αρμονικά με τη ματιά του σκηνοθέτη. Ο Δ. Καταλειφός στο ρόλο του Ντέιβις αποδεικνύει για μια ακόμα φορά ότι δίκαια θεωρείται από τους κορυφαίους ηθοποιούς μας. Ο συνδυασμός των κωμικών και τραγικών στοιχείων του ρόλου του στο παίξιμό του είναι υποδειγματικός. Οι Λ. Βασιλείου και Χ. Φραγκούλης υπηρετούν τους ρόλους τους με ευσυνειδησία και στέκονται επάξια στη σκηνή με τον σπουδαίο ομότεχνό τους.

Συνολικά πρόκειται για μια παράσταση που υπηρετεί τη θεατρική τέχνη και πράξη με εξαιρετική σοβαρότητα κι ευαισθησία και ανταμείβει πλήρως το θεατή.

Δημήτρης Πουλιόπουλος

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: Οι εργαζόμενοι παίρνουν τον αγώνα στα χέρια τους

Δεν έχουν γραφτεί πολλὰ για το ρόλο του εργατικού κινήματος στις πρόσφατες εξελίξεις στην Αίγυπτο. Λίγα γνωρίζουμε για τις μαζικές απεργίες των εργαζομένων, που έφτασαν να επηρεάσουν ακόμα και τα εργοστάσια οπλισμού, τσιμέντου, χάλυβα – βασικών τομέων της οικονομίας της χώρας. Αυτός είναι ένας σημαντικός παράγοντας που έχει αγνοηθεί από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα οποία επικεντρώθηκαν σχεδόν αποκλειστικά στα γεγονότα της πλανεμένης Ταχρίρ. Οι απεργίες των αιγυπτίων εργαζομένων έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο στη νίκη του αιγυπτιακού λαού, με την πτώση του καθεστώτος Μουμπάρακ, μια πτώση που ήταν το άμεσο αποτέλεσμα του αγώνα του λαού, μαζί και των αιγυπτίων εργαζομένων – ασχέτως αν η εξουσία αναζητά και άλλες διεξόδους για να διατηρηθεί το σύστημα, αφήνοντας τον Μουμπάρακ στη μοίρα του.

Ανακοίνωση της Αιγυπτιακής Ομοσπονδίας Ανεξάρτητων Συνδικάτων προς τους Αιγύπτιους εργαζομένους

Τώρα που έχει πέσει η δημοκρατία του φόβου, του δεσποτισμού και της διαφθοράς, τώρα που η επανάσταση της 25ης Γενάρη έχει ανατρέψει το καθεστώς Μουμπάρακ, σε εμάς, τους εργαζομένους, έχει πέσει το βάρος να απαλλάξουμε τη χώρα από τα απομεινάρια του καθεστώτος και των υπηρετών του.

Ο μηχανισμός Ασφάλειας του κράτους επέβαλε ως πρόεδρο της ETUF (Αιγυπτιακή Ομοσπονδία Συνδικαλιστικών Ενώσεων, προσκείμενη στον Μουμπάρακ) τον Χουσεΐν Μεγκαουέρ και την κλίκα του, για να μιλήσουν εξ ονόματός μας για τις εκλογές νοθείας, που κηρύχθηκαν άκυρες από το διοικητικό δικαστήριο. Ξεπούλησαν τα συμφέροντά μας και πρόδωσαν το σκοπό μας. Ενήργησαν ως υπηρέτες των Αρχών και όλων των νόμων τους. Ανησύχησαν μονάχα για τα παράνομα κέρδη τους, τα οποία αυξάνονταν συνεχώς. Έγιναν εκατομμυριούχοι και ζούσαν σε βίλες και διαμερίσματα πολυτελείας, οδηγούσαν πολυτελή αυτοκίνητα. Τους προκαλούμε να αποκαλύψουν τις πηγές του πλούτου τους και να κάνουν μια δημόσια δήλωση σχετικά με την οικονομική τους κατάσταση.

Σήμερα είναι η ημέρα της κρίσεως. Είναι η μέρα που αυτοί οι άνθρωποι πρέπει να πληρώσουν το τίμημα για τα εγκλήματά τους εναντίον των εργαζομένων. Δεν θα συνεχίσουμε να σιωπούμε γι' αυτούς που έκλεψαν χρήματα από τους εργαζομένους και επωφελήθηκαν από το δημόσιο τομέα. Θα τους κυνηγήσουμε με κάθε νόμιμο μέσο.

Εξ ονόματος των μαρτύρων της επανάστασης, που έχυσαν το αίμα τους στρώνοντας το δρόμο προς την ελευθερία, κατά της οποίας ο Χουσεΐν Μεγκαουέρ και η συμμορία του συνωμότησαν, δημοσιεύοντας δηλώσεις ενάντια στην επανάσταση και προσλαμβάνοντας επαγγελματίες δολοφόνους για να επιτεθούν στους εξεγερμένους της πλανεμένης Ταχρίρ, δεν μπορούμε να επιτρέψουμε οι άνθρωποι αυτοί να παραμένουν ατιμώρητοι για τα εγκλήματά τους. Το πρώτο μας βήμα στο δρόμο προς την ελευθερία πρέπει να είναι η άμεση απόσυρση της κυβερνητικής Ομοσπονδίας, η οποία έπεσε με την πτώση του καθεστώτος.

Στις 30 Γενάρη 2011 έγινε η ιδρυτική συνέλευση της Αιγυπτια-

κής Ομοσπονδίας Ανεξάρτητων Συνδικάτων. Σε αυτή συμμετείχαν αντιπρόσωποι του ανεξάρτητου συνδικάτου της Ένωσης Συλλεκτών Φόρου Ακίνητης Περιουσίας, το σωματείο των συνταξιούχων, το συνδικάτο τεχνικών στον κλάδο της υγείας, το ανεξάρτητο συνδικάτο καθηγητών, καθώς και εκπρόσωποι εργαζομένων από τις πόλεις Μακάλα, Χελουάν, Ραμαντάν και Σαντάρ. Οικοδομούμε σταδιακά τη νέα ανεξάρτητη συνδικαλιστική ομοσπονδία.

Σήμερα οι αιγύπτιοι εργαζόμενοι είναι σε θέση να οικοδομήσουν τη δική τους ανεξάρτητη συνδικαλιστική οργάνωση. Είναι σε θέση να την οικοδομήσουν ελεύθερα, ως ισχυρή συνδικαλιστική οργάνωση ικανή να υπερασπίζεται τα συμφέροντά τους και να βελτιώσει τις συνθήκες εργασίας τους.

Ας αρχίσουμε σήμερα, όχι αύριο. Ο δρόμος είναι σαφής. Πρέπει όλοι μας να αποχωρήσουμε από την κυβερνητική ομοσπονδία, που έπεσε με την πτώση του καθεστώτος. Ας απαιτήσουμε από οικονομικούς διαχειριστές να σταματήσουν να κάνουν υποχρεωτικές κρατήσεις από το μισθό μας για το (κυβερνητικό) συνδικάτο. Ας οικοδομήσουμε μαζί το ανεξάρτητο συνδικάτο μας και την ανεξάρτητη ομοσπονδία μας, μια ομοσπονδία οικοδομημένη σύμφωνα με τη βούληση των εργαζομένων που να δείχνει τη δύναμή μας.

*Η συντακτική επιτροπή της
Αιγυπτιακής Ομοσπονδίας Ανεξάρτητων Συνδικάτων,
Κυριακή 13 Φεβράρη 2011*

Συγκέντρωση απέναντι από την έδρα της Αιγυπτιακής Ομοσπονδίας Συνδικαλιστικών Ενώσεων (ETUF), προσκείμενης στον Μουμπάρακ

Τη Δευτέρα, 14 Φεβρουαρίου, η συντακτική επιτροπή της Αιγυπτιακής Ομοσπονδίας Ανεξάρτητων Συνδικάτων, οργάνωσε συλλογική μισση από το κτίριο της Αιγυπτιακής Ομοσπονδίας Συνδικαλιστικών Ενώσεων (ETUF), απαιτώντας την ποινική δίωξη των διεφθαρμένων ηγετών της, οι οποίοι πλούτισαν έχοντας στα χέρια τους τα δικαιώματα των εργαζομένων και εναντιώθηκαν στην αιγυπτιακή επανάσταση της 25ης Ιανουαρίου, προσλαμβάνοντας επαγγελματίες δολοφόνους για να επιτεθούν στους επαναστάτες της πλανεμένης Ταχρίρ («Απελευθέρωσης»).

Στις 6 Φεβρουαρίου το CTUWS (Κέντρο Συμβουλευτικής-Νομικής Υποστήριξης Εργαζομένων, το οποίο στηρίζει τη δημιουργία της ανεξάρτητης συνδικαλιστικής ομοσπονδίας), καθώς και μια σειρά από επικεφαλής των εργαζομένων κατέθεσαν καταγγελία στο γενικό εισαγγελείο, ζητώντας τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με την προέλευση της περιουσίας του προέδρου της ETUF Χουσεΐν Μεγκαουέρ, η οποία εκτιμάται σε δεκάδες εκατομμύρια αιγυπτιακές λίρες. Δικηγόρος του CTUWS υπέβαλε έγγραφο που αποδείκνυαν τη σοβαρότητα της καταγγελίας και που έχουν οδηγήσει σε έναρξη προκαταρκτικής εξέτασης.

Η απάντηση της ETUF ήταν η παρουσίαση μιας καταγγελίας κατά του CTUWS, απαιτώντας το κλείσιμο των εγκαταστάσεών του. Το κατηγορήσε ότι απειλεί την εθνική ασφάλεια, ότι διασύρει τη νόμιμη συνδικαλιστική ένωση και ότι προωθεί την αστάθεια και τις απεργίες

στις επιχειρήσεις. Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης μπροστά από την έδρα της ETUF, με συμμετοχή τουλάχιστον 2.000 εργαζομένων (του συνδικάτου RETA, τεχνικών υγείας, εκπροσώπων εργαζομένων από επιχειρήσεις των πόλεων Μαχάλα, Χελουάν, Ραμαντάν, Σαντάτ), κάποιοι πληρωμένοι εκτελεστές της ETUF έριξαν άδεια γυάλινα μπουκάλια εναντίον των διαδηλωτών, με αποτέλεσμα τρεις εργαζόμενοι να τραυματιστούν. Οι δυνάμεις του στρατού εισήλθαν στα γραφεία της ETUF και συνέλαβαν τέσσερις από τους επαγγελ-

ματίες δολοφόνους. Στη συνέχεια βρέθηκε ότι οι δολοφόνοι διατηρούν ακόμα σχέσεις με τον Χουσεΐν Μεγκασουέρ, τον πρόεδρο της ξεπουλημένης ETUF.

Πηγή: www.cgtandalucia.org (CGT - Γενική Συνομοσπονδία Εργασίας / Ανδαλουσία Ισπανία)

Μετάφραση από τα ισπανικά Contra Info
Μεταφραστικό Δίκτυο Αντιπληροφόρησης

ΧΙΛΗ: Με την ίδρυση της Ομοσπονδίας Εργαζομένων Μεταφορών, Επικοινωνιών & Συναφών Υπηρεσιών (FETRACOM) συνεχίζεται η ανάπτυξη ενός άλλου συνδικαλισμού, αντιγραφειοκρατικού και χτισμένου από τα κάτω.

Μετά από μία μακριά διαδικασία, στην οποία συζητήσαμε, ανταλλάξαμε εμπειρίες, αναλύσαμε τη δυναμική του κλάδου μας και εντοπίσαμε τις συνδικαλιστικές και κοινωνικές ανάγκες μας, το σχέδιο άρχισε να παίρνει μορφή. Στη συνέχεια ορίσαμε τις γραμμές της δράσης μας και τις αρχές που θα καθορίσουν τη συλλογική μας δραστηριοποίηση, δημιουργώντας την FETRACOM «Clotario Blest», την Ομοσπονδία των Εργαζομένων στις Μεταφορές, τις Επικοινωνίες και τις συναφείς υπηρεσίες, η οποία θα αποτελέσει ένα αγωνιστικό εργαλείο που ελπίζουμε θα εξυπηρετεί την εργατική τάξη.

Η Ομοσπονδία δημιουργήθηκε από πέντε σωματεία που συνδέονται με τον τομέα των μεταφορών (στο Transantiago, τα δημόσια λεωφορεία του Σαντιάγο) και των τηλεπικοινωνιών (εργαζόμενοι και εργαζόμενες στα τηλεφωνικά κέντρα), τα οποία βλέπουν την ανάγκη να υπάρχει ένας χώρος για τη πραγματική συμμετοχή της λαϊκής βάσης, μακριά από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και τους πολιτικούς φορείς που βρίσκονται από πάνω.

Η Ομοσπονδία υιοθετεί σαν όνομα το όνομα ενός μεγάλου συνδικαλιστή και κοινωνικού αγωνιστή, του Clotario Blest ο οποίος κατάφερε τη δεκαετία του '50 να ενώσει την εργατική τάξη κάτω από αρχές καθαρά αντικαπιταλιστικές και σοσιαλιστικές, με σκοπό να κρατήσουμε ζωντανή την ιστορική μας μνήμη.

Ο τομέας των «υπηρεσιών» εγκαταστάθηκε στη Χιλή εδώ και αρκετά χρόνια και συγκεντρώνει τώρα το 63,9% των 7,5 εκατομμυρίων εργαζομένων της χώρας. Πρόκειται για έναν τομέα με πολύ υψηλά ποσοστά επισφαλούς εργασίας, που χαρακτηρίζεται από τις χαμηλές αποδοχές και τις ελλιπείς υποδομές, καθώς και την έλλειψη μέτρων ασφάλειας και σχετικής νομοθεσίας. Η εκμετάλλευση είναι πολύ

μεγάλη, μιας και οι περισσότερες εταιρείες που δραστηριοποιούνται σε αυτό τον τομέα το κάνουν υπό το καθεστώς των εργολαβιών ή είναι πολυεθνικές που μεταφέρουν τα κεφάλαιά τους εκεί που η εργασία είναι φθηνότερη.

Ανεπαρκείς συμβάσεις, μερική απασχόληση, υψηλή πίεση και άγχος, χαμηλές και ασταθείς αποδοχές, αυθαίρετες απολύσεις, μετακινήσεις, ελαστικότητα, αυτά είναι μερικά από τα προβλήματα με τα οποία ζούμε καθημερινά και τα οποία θα προσπαθήσουμε να ανατρέψουμε μέσω του αγώνα και της συνειδητής και ενεργής δράσης.

Ο άμεσος στόχος είναι η βελτίωση των συνθηκών κάτω από τις οποίες δουλεύουν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες σε αυτό τον τομέα, αλλά, μαζί με αυτό, το πιο σημαντικό είναι να ευαισθητοποιηθούμε όλοι και όλες για την πραγματική ανάγκη να οργανωθούμε, γιατί οι περισσότεροι που δουλεύουν σε αυτές τις δουλειές θεωρητικά το κάνουν προσωρινά, πράγμα που δυσκολεύει τη συνδικαλιστική δράση. Όμως, κατόπιν, σε πολλές περιπτώσεις, καταλήγουν να δουλεύουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα, με αποτέλεσμα να συνηθίζουν στην επισφαλή εργασία και αυτό να θεωρείται κάτι το φυσιολογικό.

Από το 5ο τεύχος (12/1/2011) της εφημερίδας Solidaridad (Αλληλεγγύη), που εκδίδει η Federación Comunista Libertaria (Ελευθεριακή Κομμουνιστική Ομοσπονδία) της Χιλή

<http://periodico-solidaridad.blogspot.com>.

Μετάφραση από τα ισπανικά
Άνχελ Πέρεθ Γκονθάλεθ (Διεθνείς σχέσεις της ΕΣΕ)

ΑΤΖΕΝΤΑ ΤΗΣ ΕΣΕ ΓΙΑ ΤΟ 2011

Τα έσοδα από την πώληση της ατζέντας θα διατεθούν για την ενίσχυση του Ταμείου Αλληλοβοήθειας της ΕΣΕ Αθήνας.
Για να προμηθευτείτε την ατζέντα επικοινωνήστε στο 6941507846.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (Αθήνας)

Πιστεύουμε πως η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ και η ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ υπήρξε πάντα συστατικό στοιχείο του εργατικού-συνδικαλιστικού κινήματος. Ιδιαίτερα σήμερα που μπαίνουμε σε μια δύσκολη περίοδο για την εργατική τάξη, όπου οι επιθέσεις από τους καπιταλιστές και το κράτος εντείνονται, η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ και η ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ πρέπει να αποτελέσει βασική πλευρά της δράσης κάθε εργατικής συλλογικότητας (σωματείου, κίνησης, οργάνωσης).

Για το λόγο αυτό προχωρήσαμε στη δημιουργία Ταμείου Αλληλοβοήθειας, το οποίο είναι άσχετο από το Ταμείο που καλύπτει τις τρέχουσες δραστηριότητες της ΕΣΕ Αθήνας π.χ. προκηρύξεις, αφίσες κ.λπ. Το Ταμείο αυτό ενισχύεται σε συστηματική βάση με τις προσφορές των φίλων και των συναγωνιστών, με τα έσοδα από διάφορες εκδηλώσεις, με ένα μέρος από τη μηνιαία συνδρομή του κάθε μέλους της ΕΣΕ.

Από το Ταμείο Αλληλοβοήθειας θα στηρίζονται αποκλειστικά φυσικά πρόσωπα, εργαζόμενοι δηλαδή, που βρίσκονται σε ανάγκη λόγω απόλυσης, ανεργίας, ασθένειας, ατυχήματος, ή άλλου κοινωνικού λόγου.

Θα προβαίνουμε σε κινήσεις οικονομικής στήριξης συναδέλφων, μετά από συζήτηση και απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της ΕΣΕ Αθήνας, για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση που θα προτείνεται.

Δε θα ενισχύονται από αυτό το Ταμείο συλλογικότητες που βρίσκονται σε κινητοποίηση. Τέτοιου τύπου κινήσεις αλληλεγγύης καλύπτονται από το Τακτικό μας Ταμείο. Για παράδειγμα, η ΕΣΕ Αθήνας έστειλε πριν καιρό 150 ευρώ στο Σωματείο Αιγυπτίων Αλιεργατών Μηχανιώνας για να στηριχτεί η απεργία τους. Επίσης, ενίσχυσε με 150 ευρώ το Σωματείο Εργαζομένων στα «Ελληνικά Γράμματα» για τον αγώνα που έδινε ενάντια στις απολύσεις και στο κλείσιμο της επιχείρησης. Με 150 ευρώ ενίσχυσε πρόσφατα την απεργία πείνας των 300 μεταναστών εργατών.

Εχουμε συνείδηση πως οι ανάγκες για ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ και ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ είναι μεγάλες και συνεχώς θα μεγαλώνουν. Έχουμε συνείδηση πως το Ταμείο μας δε θα έχει τη δυνατότητα να καλύψει όλες αυτές τις ανάγκες, πως η στήριξη που θα δώσουμε μπορεί να έχει απλώς συμβολικό χαρακτήρα. Παρά τις δυσκολίες, είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε αυτή την άνιση μάχη, παράλληλα με τις μάχες που δίνουμε καθημερινά στα διάφορα μέτωπα της ταξικής πάλης.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΡΓΑΤΗΣ ΔΕ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ, ΘΑ ΕΧΕΙ ΔΙΠΛΑ ΤΟΥ
ΤΑ ΤΑΞΙΚΑ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΙΑ.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΡΕΤΗ!

Ελευθεριακή Συνδικαλιστική Ένωση - ΕΣΕ Αθήνας
info@ese-gr.org, 6941507846, <http://athens.ese-gr.org>